GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

emek

15 günün takvimi

11 EYLÜL 1974 ÇARŞAMBA

- Senato ara seçimi tarihi 12 Ekim 1975 olarak saptandı.
- Atilla Gürün sigara kaçakçılığından 2,2 milyon lira para cezasına çarptırıldı.
- Ecevit, Erbakan'a cevap verdi: "Kıbrıs başarısını CHP'ye maleden tek bir davranışımıza rastlanamaz."
- Rum yönetimi göçmen Türklerin Türkiye'ye getirilmesi yolundaki önerimizi reddetti.. Amerikan Şirketi "Kritik bölge" diye Ege'de sismik etüdü reddetti.

12 EYLÜL 1974 PERŞEMBE

- İngiltere üstlerindeki Türkleri bırakmıyor. Başkentte Kıbrıs'a ilişkin diplomatik trafik, yorgunluğunu sürdürüyor; Sovyetler Birliği temsilcisi Ankara'ya geldi. Batı Almanya Kıbrıs sorununun çok uluslu konferansta çözümünü öneren Yunan tezine karşı çıktı.
- Denktaş ile Klerides bazı tutsakların serbest bırakılması konusunda anlaştılar.
- Rum Muhafızlar Kanada'lı bir Barış Gücü askerini öldürdüler.

13 EYLÜL 1974 CUMA

- Başbakan Bülent Ecevit CGP lideri ile erken seçim konusunu görüştü. Başbakan Yardımcısı Erbakan "Koalisyon 7 aydan beri ne ise, bugün de orur" dedi.
- Etyopya'nın 43 yıllık imparatoru "Aslanlar Aslanı" Haile Selasiye tahtından indirildi.
- Şükrü Elektdağ Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreterlik görevine başladı.
- Yunanistan, Nato Savunma Planlama Komitesinden çekildiğini açıkladı.

14 EYLÜL 1974 CUMARTESİ

- Kıbrıs sorununu anlatmak için yurt dışına giden ve dönen CHP İstanbul Milletvekili Haluk Ülman: "Yabancılar bizi haksız bulmuyor, ama haklısınız da denmiyor."
- ABD Başkanı Fod Türkiye'ye askeri yardımın kesilmesine karşı olduğunu Kongre'ye bildirdi.
- AP Yerel Kongrelerinin bir kısmını Demirel'e karşı hiziplerin kazanması Genel Merkezde telaş yarattı.

15 EYLÜL 1974 PAZAR

- CHP, MSP ortaklığı uzlaşmaz noktaya vardı. Ecevit: "Bu bunalıma bir formül bulacağım ve İskandinav ülkelerini mutlaka ziyaret edeceğim" Başbakan, Kıbrıs çıkarmasına bazı CHP'li Bakanların muhalefet ettiği yolundaki MSP iddialarını kesinlikle yalanladı.
- MSP, Başbakan Bülent Ecevit'in İskandinav ülkelerine yapacağı gezinin kararnamesini imzalamadı ve gezinin sakıncalı olacağını ileri sürdü.
- Yumurtalık Yargıcı öldürüldü, Yılmaz Güney ve yeğeni gözaltına alındı.

16 EYLÜL 1974 PAZARTESİ

- Afyon'da yaptığı konuşmada koalisyon sorunundan söz etmeyen Erbakan üç fabrikanın temelini attı.
- Adana'ya işçi götüren kamyon dereye uçtu 12 kişi öldü, 41 yaralı var.
- Bir hava korsanı Güney Vietnam yolcu uçağını havada infilak ettirdi 68 kişi öldü.
- Demirel: "Türkiye kendi için problem olan hükümetlere değil, ülkenin problemlerini çözecek hükümetlere muhtaçtır."

17 EYLÜL 1974 SALI

- Başbakan Ecevit istifa edeceğini açıkladı. İskandinavya gezisi şimdilik ertelendi.
- Ecevit'in kararını gezide öğrenen Erbakan: "İstifa etmem söz konusu değil" dedi.
- Köy çeşmesinin beton korkuluğu çöktü, sekiz çocuk öldü.
- CHP Genel Sekreter Yardımcısı, örgütün seçime hazır olduğunu söyledi.

18 EYLÜL 1974 ÇARŞAMBA

- CHP Organları Ecevit'i onayladı. Başbakan istifasını Korutürk'e verdi. CHP Ortak Grubu ile Parti Meclisi Ecevit'e azınlık hükümeti kurabilmesine ya da DP veCGP ile yeni bir koalisyon için girişimde bulunmasına yetki verdi.
- Moskova Radyosu Atina'yı EOKA'ya destek olmakla suçladı.

19 EYLÜL 1974 PERŞEMBE

- Ecevit'in istifasını vermesinden sonra Devletbaşkanı Fahri Korutürk hükümet için temaslarına başladı. Başbakanın istifasını kabul eden Devletbaşkanı Korutürk, yeni bir Hükümet kurulana kadar Ecevit'in göreve devam etmesini de istedi. Bülent Ecevit'ten sonra devletbaşkanı tarafından kabul edilen Erbakan, yeni Hükümetin AP-DP-CGP arasında kurulmasını önerdi. AP Genel Başkanı Demirel, Başbakan Ecevit'in tutumunu, "Türkiye'nin, Kıbrıs dahil bütün meselelerinden kaçmak" olarak nitelendirdi.
- Ecevit: MSP'nin devleti ele geçirmeye kalkışmasına izin veremezdim" dedi.

20 EYLÜL 1974 CUMA

- Devletbaşkanı Korutürk liderlerle görüşmelerini tamamladı. DP Genel Başkanı Bozbeyli, "Hiçbir Hükümette bulunmayacağız diye peşin bir kararımız yok" dedi. Milli Birlik Grubu Başkanı Özmilek Meclis'teki aritmetik gereği olarak muhtemelen görevin ilkin CHP Genel Başkanı Ecevit'e verileceğini açıkladı.
- Ecevit: "Seçim üzerinde karar verilirse Hükümet sorunu hemen çözümlenir" dedi.
- Deniz Nakliyat'ın şilep ve tankerlerinde grev başladı.
- Van'da 6 kişi grev yapıyor. Van Ticaret ve Sanayi Odasında çalışan 6 işçi dünyanın en küçük grevini sürdürüyor.

21 EYLÜL 1974 CUMARTESİ

- CHP Genel Başkanı Ecevit Parti Meclisi'nden yetki aldı. Korutürk'ün hükümeti kurmak için yeniden görevlendirdiği Ecevit; içinde bulunan aşamada koalisyonu, azınlık hükümetine tercih ettiğini açıkladı.
- MSP'liler Cuma namazından sonra Cami önlerinde Kongreye Çağrı ilanı dağıttılar.
- 7 aylık Ecevit Hükümeti sırasındaki fiyat artışı geçen dönemden %2 az.
- ABD Senatosu Türkiye'ye yardımın kesilmesini onayladı; Ecevit kararı "Amerika için de düşündürücü" olarak niteledi.
- Emisyon artışları frenlendi, para arzında bir haftada 1.8 milyon lira düşüş oldu.

22 EYLÜL 1974 PAZAR

- CHP, DP ile koalisyon için prensipte anlaştı. Bozbeyli, partisinin seçim tarihi ile ilgili önerisini salı günü Ecevit'e bildirecek. Ecevit: "Bozbeyli ile çok açık ve dostça yaptığımız görüşme, çok yararlı ve yapıcı oldu. Her ikimiz erken seçimin yararlı olabileceği görüşündeyiz. Erken seçimin tarihi konusu Salıya kadar aydınlığa kavuşacak." CHP Başkanı ile erken seçim konusunda görüş birliği içinde olduklarını söyleyen Bozbeyli: "Ancak tarihini görüşmedik. Anlaştığımızı, ya da anlaşmadığımızı kısa sürede tesbit edeceğiz" dedi.

23 EYLÜL 1974 PAZARTESİ

- Ecevit, Koalisyon görüşmelerinin uzaması halinde geçici azınlık hükümetinin yararlı olacağı kanısında.
- Batman'da çalışma saatinde kahvede kağıt oynayan 8 zabıta memuru görevden alındı.
- Maliye Bakanı Deniz Baykal: "ABD askeri yardımının kesilmesi halinde yeterli kaynak buluruz" dedi,
- Erbakan: "Ecevit kendisine ortak değil, alet arıyor" dedi.
- Grevin sürdüğü Batman ve Garzan tankerlerinin kıyıdan açılması için mahkeme karar verdi.

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın
Müdürü
İsmail Hakkı ÖNAL

★☆★

Bu sayıdan sorumlu
Yazıişleri Müdürü
Erol SARAÇOĞLU

★☆★

GENEL -İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
tertip edilmiş
Dizgi ve Filmler
Hitit Ajans Matbaacılık
Offset tesislerinde
hazırlanmış ve
Tercüman
Gazetecilik ve Matbaacılık
A. Ş. Tesislerinde
basılmıştır.

★☆★

Fotoğraflar:
Şehir Fotoğraf Ajansı

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

İDAREHANE
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 17 54 59-17 52 67
YENİŞEHİR
ANKARA

★☆★

YIL: 9-SAYI: 227
FİYATI: 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
1 EKİM 1974

Kapak ve Grafikler:
GRAFİK STÜDYO S

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır.

GENEL - İŞ EMEK

İMAMLA CEMAAT

İlhami SOYSAL

Cumhuriyet Halk Partisinin son kurultay kararlarına ba kar, Genel Başkanı Ecevit'i dinler ve inanırsanız, CHP, " demokratik sol" bir partidir...

CHP, geride kalmış ama beklenenin çok üstünde oy toplamasını sağlamış bir seçim kampanyasını, ülkemizin "kara kaderi" olarak gösterilen çarpık milli gelir dağılımını, "bozuk düzeni" düzeltmek ve geniş halk yığınlarını "ak günler" e kavuşturmak sloganlarıyla yürütmüştür.

Son genel ve yerel seçimlerde CHP'ye oy verenler daha çok ezilen ve sömürülen sınıflar ve sosyal gruplar olmuştur. CHP'ye oy verenler köylülerdir, işçilerdir, dar ve belirgin gelirlilerdir.

Emeğin karşılığı

CHP, iktidar olma süresinde, genel Af Yasasını çıkarmaya yönelmiş, tarım taban fiyatlarını yüksek tutmak, işçi ve memur aylıklarını çalışanlar yararına yükseltmek gibi çabalara girişmiştir. Ve bunlar genellikle Genel Başkan ve Başbakan Ecevit'in çabalarıyla bir belirli ölçüde gerçekleşti - rilmiş ya da gerçekleştirilmeye çalışılmıştır.

Ecevit, "çalışan insanlara emeklerinin karşılığını verirken, enflasyonla savaşmak için ciddi bir politika izleyeceğiz enflasyon seylabını yenmek amacıyla üretici ve emekçiler için yüksek ücret barajları kuracağız, ücretler fiyat artışla - rının önüne geçecektir" demiştir.

Yapanlar ve bozanlar

CHP'nin Genel Başkanı olarak Ecevit bütün bu çabaları gösterir, işçiler için Türkiye çapında asgari ücretleri 40 liraya yükseltirken, bu partinin öteki kademelerindeki yöneticiler neler yapmışlardır?

Bugün artık bu soruyu sormanın zamanı gelmiştir.

Alalım ele belediyeleri... Özellikle de, geniş vatandaş yığınlarının ak günler umuduyla oylarını verip CHP'lileri seçtikleri İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük kentler belediyelerini bir gözden geçirelim.

Bu belediyelerin yetkilileri, başkanları, belediye hizmetlerinde çalışan, geniş ölçüde destekleri ve oyları sayesinde iktidara geldikleri işçilere bu güne kadar ne vermişlerdir?

Oyalama ve aldatma

Sekiz ayı aşkın süredir, bu üç büyük kentin CHP'li belediye başkanları, belediye işyerlerinde çalışan işçilerin toplu iş sözleşmesi masalarında avutmakta, aldatmakta ve uyutmaya çalışmaktadır.

İstanbul'un, Ankara'nın ve İzmir'in belediye iş yerlerinde şu anda, 40 liralık asgari ücretin çok altında çalışmaya mecbur edilen ve üstelik oylarını da demokratik sol bir parti diye CHP'ye vermiş binlerce işçi vardır. Bu üç büyük kentte, sayıları kırk bini bulan belediye genel hizmet işçisi, 3 yıl önceki ücretlerle çalıştırılmaktadır.

Radyolarda, televizyonlarda, çöpçüler için bile altı bin lira aylık isteniyor, biz buna nasıl olur diyebiliriz diye açıkça yalan söyleyen belediye başkanları çıkabilmekte ve hükümetin 40 liralık asgari ücretinin bile altında ücret ödeyebilmenin tekliflerini yaparak işçi sınıfını, oy verdikleri partiye düşman etmenin yollarını aramaktadırlar.

Bindikleri dalı kesenler

Bir yanda Bülent Ecevit istediği kadar, partisinin genel politikasını, işçiden, emekçiden, ezilen ve sömürülen yığınlardan, sınıflardan ve sosyal gruplardan yana yapmaya çalışsın, öte yanda aynı partinin listelerinde belediye başkanlıklarına seçilmiş ve işveren rolüne bürünmüş kişiler çağdışı bir anlayışla işçi sınıfını ezmeye çalıştıkça, CHP, bindiği dalı kesen Nasreddin Hoca'dan daha farklı bir görünüm göstermeyecektir.

Salt İstanbul'da, partizan da değil, hizipçi amaçlarla Marttan bu yana belediye hizmetlerine alınan ikibin civarındaki sözde işçiye ödenecek ücretler, İstanbul belediyesinin çalışan işçilerinin istedikleri ücret artışını karşılamaya yeteçekken, olanaksızlıklardan yakınmak, özdenlikle, içtenlikle bağdaşacak bir durum değildir.

Halkın sırtına yıkmak

Futbol maçlarında, galip takıma kupa vermek için sahaya çıkıp, elinde kupa, futbolcular gibi şeref turu yapmaya kalkışmak gibi hafiflikler yapan ve yuhalanan ya da, hükümetin tesbit ve tayin ettiği asgari ücretlerin de altında işçi çalıştırmak için gerçekleri tahrif eden, 1500 liraya hekim, 1800 liraya mühendis çalıştırıyoruz diye övünen kendi aylığı 25 bin liradan 15 bin liraya düşürüldüğünde de kıyametleri koparan ve CHP'li etiketi taşıyan belediye başkanlarıyla bir erken seçime gitmek isteyen Ecevit, korkarız ki bu seçimler gerçekleşirse oy yerine nasihat alacaktır,

İmamın ayrı, cemaatın ayrı namaz kıldığı bir ekip görünümü gösteren CHP erken seçimden önce, kendi bünyesinde bir temizlik yapmaz, iç sorunlarını çözmezse geçen seçimlerdeki büyük desteği bulacağını sanmak safdillik olur. (Yeniortam'dan)

Yorum

KAÇINILMAZ SON

Türkiye'nin en büyük üç kentinde ve bunların yanı sıra bir sanayi kenti olarak ayrı bir önem taşıyan İzmit'te bu satırlar yayınlandığı sırada muhtemelen bir grev başlamış olacaktır.

Grevi başlatacak olan işçiler, İstanbul'un, Ankara'nın, İzmir in ve İzmit'in belediye işçileridir. Yani, Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası üyeleri... Yani 40 bine yakın işçi...

İşçi haklarına saygısızlık gösterdiği, işçi sınıfı çıkarlarını hiçe saydığı için greve sebeb olan belediye başkanları ise, " Demokratik sol" bir partinin adayları olduklarını ileri sürerek en çok oyu ve desteği bu sendikanın üyelerinden almışlardı.

Sözün kısası odur ki, İsvan'ların, Dalokay'ların, Alyanak'ların yaptıkları tek cümle ile, bindikleri dalı kesmektir...

Genel-İş Sendikası ile belediyeler arasındaki anlaşmazlık nedenine gelince:

Bu anlaşmazlığın temelinde yatan şey, işçi hak ve hukukuna karşı gösterilen anlayışsızlık ve demokratik sol anlayışa saygısız kişilerin işbaşına geçme olanaklarını bulmuş olmasıdır.

Yasalar gereği iki yılda bir yenilenmesi gereken toplu iş sözleşmelerinin en yenisinin üzerinden üç yıldan fazla zaman geçtiği ve sekiz ayı aşkın zamandır toplu pazarlık görüşmeleri sürdürüldüğü halde, bu büyük kentler belediyeleri yöneticilerinin en üst kademesinin gösterdiği anlayışsızlık, belediye işyerlerinde çalışan kardeşlerimizi 1974 yılı sonunda ve hatta 1975 ve 1976 yıllarında da 1971 yılı şartları ile çalıştırma, sömürme özlemi, emeğin karşılığını ve değerini ödememe eğilimi, bir utanç anıtı olarak bu belediye başkanlarının mensup oldukları siyasi kadronun karşısına dikilmek durumundadır.

Genel- İş Sendikası, üyelerinin haklarını hiç şüphe edilmemelidir ki sonuna kadar savunacaktır. İşçi sınıfının hakkını koruma ve kollamada kullanılması gereken en son ve en etkili silah olan grev de, işçi sınıfına karşı anlayışsızlık ve insafsızlıkları "müsellem" hale gelen bu belediyeler yöneticilerine karşı en acımasız biçimde uygulanacaktır.

Türk Sendikal hayatında, orta soldan da öte demokratik sol kavganın bayraktarlığını yapmış ve yapacak bir sendika olarak Genel-İş, sınıf bilincine erişmiş, bu bilincin duyarlığı içindeki üyeleri ile, gerektiğinde sonuna kadar mücadelesini sürdürecek ve sonunda mutlaka başarıya ulaşacak bir sendika olduğunu hiç kimse şüphe etmesin ki ispatlayacaktır.

Geride kalan aylar içinde, Kıbrıs gibi ulusal bir sorun dolayısıyla, ulusal bir bilinçlilik içinde, üç büyük kentin belediyelerinde uygulanması geri bırakılmış grevin, aynı ulusal duyarlılığı ve bilinci gösteremeyen belediye başkanlarının başına bir yumruk gibi ineceği günler uzak değildir.

genel-iş emek

Gaziantep ve Kars Şube Kongrelerimiz yapıldı

Gaziantep Şube Başkanlığına yeniden seçilen Emin ERDEM

Sendikamız Gaziantep Şube Kongresi 15 Eylül 1974 pazar günü yapılmış ve Şube başkanlığına yeniden Emin Erdem getirilmiştir.

Kalabalık bir işçi ve konuk topluluğunun da izlediği kongrede delege çoğunluğunun anlaşılmasından sonra gündem gereğince Divan için seçim yapılmıştır. Yapılan oylama sonunda Sendikamız Genel Sekreteri Hasan Okyar Divan Başkanlığına, Adana Şube Başkanımız Niyazi Yücesu ve Hüseyin Kaya Elbek Başkan Vekilliklerine, İbrahim Eren, Hasan Akdamar ve A. Osman Diler ise katipliklere getirilmişlerdir.

Divanın yerini almasından sonra, gündem gereğince saygı duruşu yapılmış ve daha sonra Çalışma ve Faaliyet Raporları okunmuştur. Raporların okunması sonaerince eleştirilere geçilmiştir. Yapılan eleştirilerden sonra delegeler tarafından divana verilen bir önerge okunmuştur. Önergede Onur Kurulu tarafından Sendikadan ihraç edilenlerin affı isteniyordu. Genel Kurul Divanı konuyu görüşmüş ve ihraç edilenlerin affı kararlaştırılmıştır. Af edilenlerin üyeliklerini yenilediklerinde tüm haklardan yararlanacakları da açıklanmıştır.

Daha sonra konukların konuşmalarına geçilmiş ve söz alan konuklar ülkemizin sosyal ve ekonomik sorunlarına değgin konuşmalar yapmışlardır. Konukların konuşmalarını tamamlamalarından sonra Divana bir önerge verilerek Kıbrıs harekatından ötürü Başbakan Bülent Ecevit ve Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar'a birer kutlama telgrafı çekilmesi istenmiştir. Önerge görüşmesiz oybirliği ile kabul edilmiştir.

OKYAR'IN KONUŞMASI

Genel Kurulda Divan Başkanlığını da yapmakta olan Sendikamız Genel Sekreteri Hasan Okyar bir konuşma yaparak, ülkemizin siyasal, sosyal, ekonomik durumlarını anlatmış ve Türk İşçi hareketinin Tarihçesi Hakkında bilgi vermiştir.

Türk İşçi Hareketinin Tarihçesini anlatarak konuşmasına başlayan Okyar, Türk Sendikalizminin geçirmiş olduğu dönemleri ve aşamaları da sözlerine eklemiştir.

Bugün Türkiye'de emekçilerin yerinin neresi olduğuna değinmiş ve bu emekçi yığınlarının siyasal bilinçlenmesi konusunda özetle şöyle konuşmuştur:

" Tüm işçilerimizin siyasal bilince erişmeleri gerekmektedir. Bu işçi sınıfının geleceği bakımından zorunludur. Ne zaman ki işçiler parlamentoya kendi temsilcilerini yeterince sokarlar işte o zaman seslerini duyurma olanakları çıkar ortaya. Bu gün sermaye parlamentoya kendi temsilcilerini daha çok sokmak için elinden gelen çabayı göstermektedir. İşçiler neden böyle bir çaba sarfetmesinler. Bizi bizden daha iyi düşünecek kimse olamaz, Bizi en iyi kendimiz düşüneceğimiz içindir ki siyasal bilinçlenmeye önem verelim ve içimizden parlamentoya temsilci gönderelim.

Eğer biz işçiler olarak insanca yaşama özlemi için deysek, ki o zaman iyice düşünmemiz ve gerekeni yapmamız lazımdır. Bu da siyasal bilince erişmekle mümkündür. Araştıracağız düşüneceğiz ve bize en yakın gördüğümüz siyasi partinin yanında yerimizi alacağız. Ki yıllardır süregelen işverenin sömürüsünden kurtaralım canımızı."

Okyar'ın konuşmasını tamamlamasından sonra gündem gereğince seçimlere geçilmiştir.

SEÇİMLER

Seçimin yapılmasından kısa bir süre sonra alınan sonuçlarra Emin Erdem'in yeniden Şube Başkanlığına getirildiği belli olmuştur.

Yönetim Kuruluna Mevlüt Avcı, Ökkeş İlbaylı, Halit Yeltekin, Emin Okkıran, Mustafa Karaoğlu ve Zennur Aslan ; aynı kurulun yedeklerine ise Haşim Beydili, Ali Tekin, Mustafa Akbay, Cafer Demir, Ali İhsan İpekçi ve Ahmet Kalkan seçilmişlerdir.

Onur Kurulu şu üyelerden oluşmuştur: Adil Kurçak, Kemal Kapşıkay ve M. Sait Aslanpay.

HASAN OKYAR Gaziantep Şube Genel Kurulunda bir konuşma yaparak sosyo-ekonomik sorunlar ile Türk İşçi Hareketinin Tarihçesini anlatmıştır.

EMİN ERDEM ve GAFFAR ESKİKAYA YENİDEN BAŞKAN

Gaziantep Şube Sekreteri Mevlut AVCI

Gaziantep Şubesi Divan üyeleri toplu halde...

Aynı kurulun yedeklerine de Ali Üzüm , Zeki Özelbistanlı ve Fevzi Anlar getirilmişler dir.

Mustafa Bilir, Mustafa Kurt gözü ve İsmail Sarı Denetim kurulu üyeliklerine seçilirken aynı kurulun yedekliklerine de Ümit Uygun , Cuma Deveçeken ve Hüseyin Bozgeyik getiril - mişlerdir.

Genel-İş Emek, Gaziantep şubemizin yeni görev alan yöneticilerini kutlar, kendilerine çalışmalarında başarılar diler.

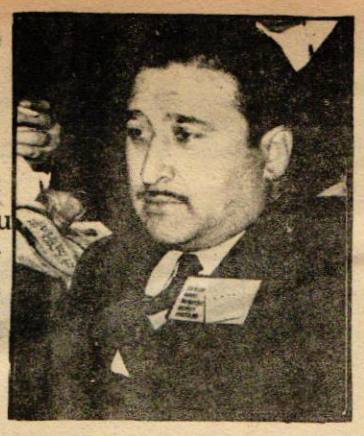

Gaziantap Şube Saymanı Ökkeş İLBAYLI

Kars Şubemizin 5. Dönem Genel Kurulu 1 Ağustos 1974 günü yapılmış ve Gaffar Eskikaya yeniden başkanlığa getirilmiştir.

Gündem gereğince Divan üyelerinin seçimi yapılmış ve Şube Genel Kurulu çalışmalarına başlamıştır. Divanın yerini almasından sonra açış konuşmasını yapmak üzere kürsüye gelen Şube Başkanı Gaffar Eskikaya, delegelere hitaben özetle şöyle söylemiştir:

" Sosyal Sigortalar Kurumu görevini gerektiği gibi yapmamaktadır. Birçok işçi arkadaşımız sigortasız olarak çalıştırılmakta, sigortalı olupta sigortaya müracaat edenlerin istekleri yerine getirilmemektedir. S.S.K. 'nun Kars'a açmış bulunduğu ödeme bürosunun yetersiz kaldığın hepimiz biliriz. Kars'taki tüm sendikalar durumu Ankara'ya bildirdik. Ankara'nın konuyla ilgileneceğini ve yakın zamanda aksaklıkların giderileceğini umuyoruz.

Çalışma Bölge Müdürlüğüne yapılan şikayetler, Bölge Müfettişlerinin azlığı nedeniyle zamanında ele alınamamaktadır. Daha doğrusu sürüncemede bırakılmaktadır. "

Eskikaya konuşmasına işverenin partizanca tutumunu yeren sözleriyle devam etmiş ve özetle şöyle demiştir:

" İşverenin partizanca hareket etmesi bizleri sonsuz derece üzmüştür. Daha işçinin ikramiyesini vermeyen işveren Belediye Başkanı bir sürü masraf ederek yurt dışına geziye çıkmıştır. Arkadaşlar, işçinin emeğini sömürenler bir gün bunun hesabını vermek zorunda kalacaklardır.

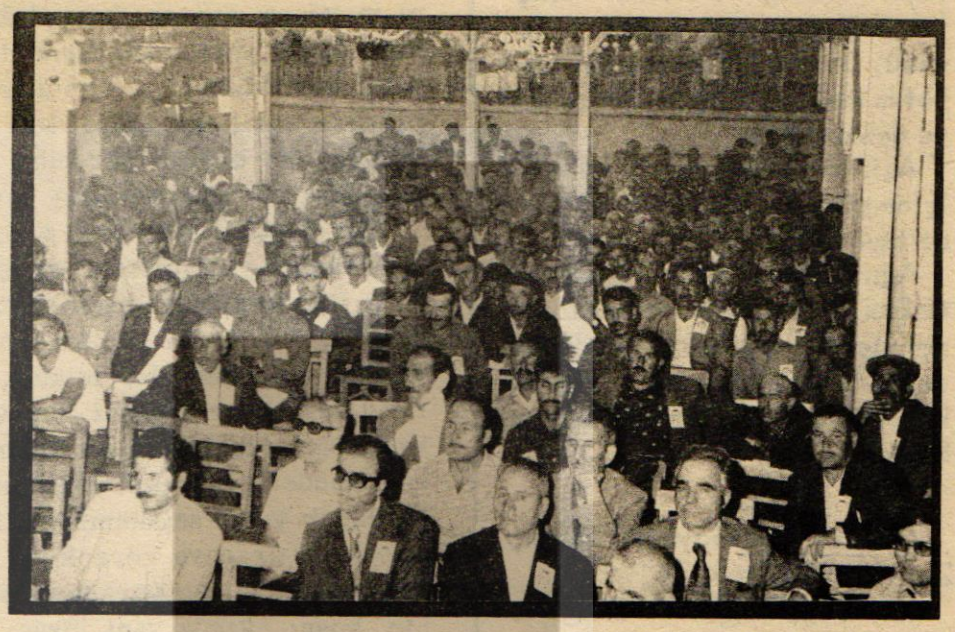

Kars Şubemizin yeni seçilen yöneticileri göreve başladıktan sonra

Gaziantep Kongresinde delegeler...

Hükümetin Kıbrıs'la ilgili tutumunu sonuna kadar destekleyeceğiz. Asgari ücretin tesbitinde ve çıkışında MSP'li bazı Bakanların engelleme yaptıkları ve imza için günlerce masalarında beklettikleri yurdun en ücra köşesi de olsa gözümüzden kaçmamıştır. Zamanı gelince biz de ona göre hareket edeceğiz. Şubemiz çalışmalarında Genel Merkezin (Genel Kurulun) kararına tam olarak sadık kalmıştır. Ve kalacaktır.

Değerli delegeler, eninde sonunda hak tecelli edecek ve bizi siyasi görüşümüz nedeniyle güçlüklere iten işvereni biz hiç istemeyeceğiz .İşçi arkadaşlarımıza baskı yapan işveren zamanı gelince bunun hesabını ödeyecektir. "

Gaffar Eskikaya'nın açış konuşmasından sonra, söz alan delege olmayınca seçimlere geçilmiştir.

SEÇİMLER

Yapılan oylama sonunda Gaffar Eskikaya'nın yeniden Şube Başkanlığına seçildiği görülmüştür. İkinci Başkanlığa Şebab Özbuğur, Sekreterliğe Kemal Şiban getirilmişlerdir.

Şube Saymanlığına Münir Akbaba seçilirken, Yönetim Kuruluna Necmittin Ertem , Zülfali Uçum ve Paşa Hanarucu getirilmişlerdir. Denetim Kurulu ise şu üyelerden oluşmuştur: Fahrettin Akbaş, Mecit Kaya ve Cavit Parıltı. Onur Kuruluna Mehmet Baykal, İsmail İlengi ve Mustafa Kaya seçilmişlerdir.

Genel-İŞ EMEK-Kars Şubemizin yeni yöneticilerini kutlar, kendilerine çalışmalarında başarılar diler.

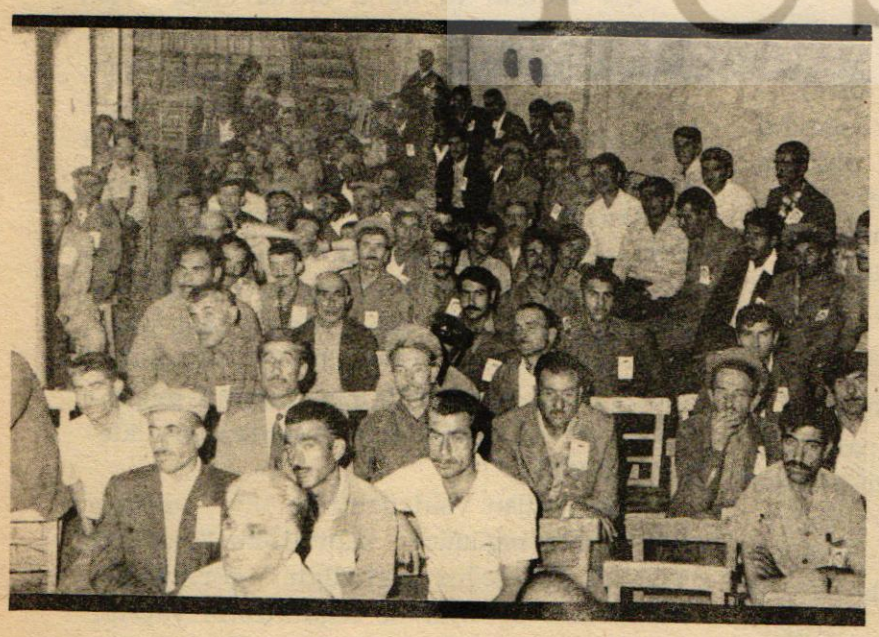

Gaziantep Şubemizin kongresine katılan delegeler...

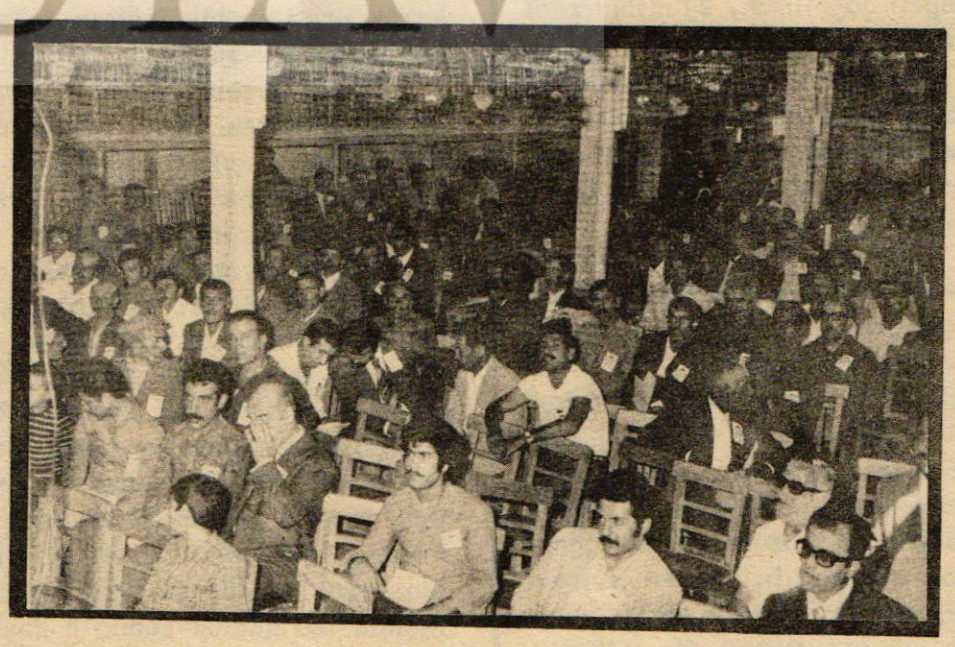

Delegelerden bir başka grup

ARTI DEĞER

emekçinin sözlüğü

AĞIR SANAYİ: Üretim araçlarını üreten sanayidir. Ağır sanayiin ürettiği bu üretim araçları başlıca maden, maden kömürü, petrol, makina, motor, donatım malları, inşaat malzemesi ve benzerleridir.

Ağır sanayi büyük sanayiin içine girer ve büyük sanayi içinde tayin edici bir rol oynar.

Ağır sanayi tarım sektörüne traktör, biçer-döğer ve başka tarım alet ve makinaları sağlamak suretiyle bu alanda da üretici kuvvetlerin doğup gelişmesine sebep olur.

ARTI-DEĞER: (Kıymet Fazlası; Zait Kıymet; Artık-Değer.)

Artı-Değer işçinin emeğiyle (çalışmasıyle) kendi işgücünün değerini yarattıktan sonra ve işgücü metaının değerinden fazla olarak yarattığı, ve üretim araçları sahibi olan kapitalistin karşılığında birşey ödemeden alıp kendine mal ettiği "değer"dir.

Artı-Değer üretmek, kapitalizmin temel ekonomik kanunudur.

Artı-Değer oranı, yaratılan artı-değerin değişen (değişken) "sermaye"ye oranıdır. Bu oran işçinin, üretim araçlarına sahip olan kapitalist tarafından sömürülme derecesini ifade eder. Üretimdeki amacı daima daha fazla artı-değer sağlamak, bunun için de işçiyi daha iyi sömürmek olan kapitalistler artı-değer oranını iki yolla arttırırlar: 1) mutlak artı-değeri çoğaltmak, 2) nisbi (izafi) artı-değeri çoğaltmak.

Mutlak artı-değer iş gününün uzatılması, yani bir iş günü içindeki çalışma saatlerinin arttırılması veya çalışmanın daha yoğunlaştırılması ile çoğalır.

Nisbi artı-değer, iş-gücünün değerine eşit olan gerekli emeğin (çalışmanın) azaltılması, yani iş-gücünün değerinin yaratılması için gerekli olan çalışma zamanının kısaltılması ve böylece ek (munzam) emeğin, yani ek çalışma zamanının, gerekli çalışma zamanındaki azalma kadar çoğalması ile yaratılır. Bu da emeğin verimliliğini arttıran teknik yeniliklerin uygulanması ile sağlanır.

" Artı-değer işçinin emeğiyle (çalışmasıyla) kendi işgücünün değerini yarattıktan sonra ve iş gücü metaının değerinden fazla olarak yarattığı ve üretim araçları sahibi olan kapitalistin karşılığında birşey ödemeden alıp kendine mal ettiği değeridir."

Bilimde kapitalist sömürünün temelini meydana getiren "artı-değer"in tanımı böyle yapılmaktadır. Artı-değerin nasıl üretildiğini ve kapitalist sömürünün pratikte nasıl işlediğini daha iyi anlayabilmek için üretim sürecine baştan sona doğru bir göz atmakta yarar vardır.

Bir kapitalist üretim sürecine girdiği zaman yani bir işe giriştiği zaman önce bir fabrika yaptırır veya bunu satın alır. Bu fabrikanın yapımı veya satın alınması için belli bir miktar para yatırır. Daha sonra gerekli tüm üretim araçlarının-makinalar ve diğer ekipman, hammaddeler, gerekli diğer maddeler, kullanılacak yakıt-sağlanması için çalışır. Ancak bu araç ve gereçlerin bir anlam kazanması ve işe yaraması sadece tek bir koşul altında yani insan emeğinin varlığı sayesinde mümkündür. Emeğin olmadığı bir yerde bütün bu tip servet işe yaramaz, ölü bir halde kalmaya mahkumdur. O halde kapitalistin ücretli işçilere de öncelikle gereksinimi vardır. Ve yapılacak iş bir çok ücretli işçi bulup üretimi başlatmaktır. İşçiler makinaları çalıştırırlar, hammaddeleri işlenmiş madde haline getirirler, yani meta üretirler. Fabrika sahibi ise bu metaları satar ve eline geçen parayla yeni yeni hammaddeler ve diğer gereksinmeleri alır; ayrıca işçi ücretlerini de öder. Bu sürecin-üretim sürecinin-dış görüntüsü basitçe budur. Üretilen metalar, bunların pazarlanması, elde edilen kazanç ile yeni metaların yapımı için yeni hammaddelerin alımı ve işçi ücretlerinin ödenmesi.

Şimdi olaya biraz daha yakından bakarak üretilen bir metaın değerini saptamaya çalışalım.

Metaın değeri öncelikle onun üretiminde tüketilen diğer metaların değerini içerir. Daha açıkça söyleyecek olursak sözünü ettiğimiz meta üretilirken hammaddeler işlenmiş dolayısıyle makinalar aşınmış ve ayrıca bu makinaların çalışması için belli bir miktar yakıt kullanılmıştır. Kolaylık olsun diye bunların değerini iş saati ve ayrıca olarak ifade edelim ve fabrikada işçilerin 200 000 iş saati çalıştıklarını ve bunun da para olarak 4.000.000 TL olduğunu varsayalım yine metaın değerinin kapsamına; fabrikada çalışan işçilerin emeği ile yaratılan "yeni" değer de girer. Burada da 200 işçinin 100 günlük-günde 8 saat çalışarak-bir mesai sonunda 160.000 iş saati veya 3.200.000 TL. 'lık bir değer yarattıklarını kabul edelim.

Bu iki değeri toplayacak olursak, üretilen metaın değeri, (200.000+160.000 : 360.000) iş saati veya 4.000.000 TL + 3.200.000 TL = 7.200.000 TL eder.

Özetleyecek olursak bir fabrikada üretilen bir ürünün değeri ; tüketilen maddelerin değeri – bu metaın üretiminde işçilere harcanan emek sonucu yaratılan değere eşittir.

Bu aşamadan sonra önemli olan ikinci nokta, metaın kapitaliste kaça maloldu-ğu sorunudur. Acaba kapitalist bu ürünün satışını izleyen ödemelerde gerçekten adaletli mi davranmaktadır?

Makinalar ve üretimde gerekli diğer malzemeler için 4.000.000 TL. ödendiğini ve buna ek olarak ta yeni metaın değerinde 3.200.000 TL. 'lık emek bulunduğunu varsaymıştık.

İşçilere yapılan ödeme gerçekten üretilen metada birikmiş olan 3.200.000 TL' lık emeğe eşdeğer midir?

İşte sorunun can alıcı noktası burada dır. Bu noktayı çözümleyeceğimiz an, kapitalist sömürüyü çözümlemiş oluruz.

Kapitalist sistem oldukça yüksek bir emek verimliliği gerektirir. Bu emek verimliliği o kadar yüksektir ki bir işçi, günlük çalışması sonunda kendi varlığını sürdürmesi için gerekli olan çalışmadan (emek) çok daha fazlasını üretir. Bu nedenledir ki bir işçinin çalışması sonunda üretilen değer ile onun işgücü birbirine eşit değildir. İşçinin günlük çalışması sonucu ürettiği değer onun işgücünden daima daha fazladır. Kapitalist çalıştırdığı işçilere sadece iş güçlerinin değerini öder. Çalışma günü içinde üretilen metada saklı emek, tüm değer hiç bir zaman ödenmez. Aradaki fark kapitalistin cebine artı-değer yani kâr olarak girer.

Bütün bunlarla ne demek istiyoruz? Oldukça karışık gibi görünen bu olayı bir örnekle açıklamaya çalışalım:

Bir işçinin varlığını sürdürmesi için gerekli şeylerin hepsini yemesi, içmesi, yatması, giymesi vb... alabilmesi için günde 80 TL. 'na gereksinimi olduğunu varsayalım. Önceden de bildiğimiz gibi işçi bu gereksinimi, yani asgari ihtiyaçlarını sağlamak için çalışmak zorundadır. Yukarıda sözünü ettiğimiz fabrikada 200 işçinin çalıştığını kabul etmiştik. O halde kapitalist 100 günlük bir çalışma için işçilere (80x200x100): 1.600.000 TL. ödemektedir. Bu değer, 200 işçinin asgari geçimlerini temin etmek için kendilerine ödenen ücrettir.

Öte yandan yeni üretilen bir metaın 100 günlük işgününde kapitaliste 7.200.000 TL. 'lık bir değer getirdiğini görmüştük. Bu metaın üretiminde kapitalistin yaptığı toplam harcamalar ise yine yukarıda be-

Devamı Sayfa 15'te

Öğrenime devam edemeyenlerin yüzde 80'i İşçi çocukları

Hasan MERT

Bir Eylül ayını daha geride bıraktık. Eylül ayı sevinç ile hüzünü bir arada yaştan bir aydır, özellikle sevinenler zengin aileler olur-kapitalistler- üzülenler ise fakir halkımızdır. İşçimiz, köylümüz, dargelirli tüm halkımızdır. Yeni öğretim yılının başladığı Eylül ayında, zenginler çocuklarının okula gitmesine sevinirken, fakirler üzgündür. Sefalet, üzgün olanları başkalarının-kapitalistlerin - sevincine ortak etmekten alıkoymuştur. Ülkemizde geçinme derdi, milyonlarca çocuğun öğrenim görmesine engel olmuştur. Eli tutulup, caddeden karşıdan karşıya geçirilmesi gerekli yaşta büzbinlerce çocuk, ekmek parası kazanmak için okula gidemezler. Ekmek parası kazanmaları zorunludur. Bu gibilerin minik ellerine defter, kitap, kalem yerine; eğe, kürek, tırpan, boya sandığı, simit verilmektedir.

İşte bunlar, bu saydıklarımız için Eylül ayı hüzünlüdür. Bu arada bir kısım aileler için de Eylül, sıkıntıların başladığı aydır. Dişten, tırnaktan arttırılmış üç-beş kuruş, günümüzün okul masraflarını karşılamaktan uzaktır. Böyle olduğu içindir ki bu aileler de binbir zorlukla kendi nefislerinden fedakârlık ederek okula gönderdikleri çocukları yüzünden altından kalkamayacakları borcu sırtlanmaktadırlar. Bu bakımdan Eylül bunlar için azap yılının başladığı aydır. Çünkü okul onlar için yemeğin, ekmeğin yarıya inmesi demektir.

Bir yanda modern sınıflar, çeşitli modern ders araçları ile donatılmış sınıflar, okullar ve bu okullara yatırılan paralar. Diğer yanda bir köy evinin kiralanmış odası. Suyu, tuvaleti, elektriği olmayan sınıflar. Tek öğretmenle yetinen okullar...

Hep birlikte bakalım bu hazin tabloya. Bakalım ve geçmişe dönelim. Cumhuriyetin ellinci yılını tüm ulus, hep birlikte kutladık geçen yıl. Kocaman elli yılı gerilerde bıraktık ama yoksuluğu, adaletsizliği, eşitsizliği, sömürüyü bırakamadık gerilerde!.. Bu elli yıl içinde gene işçilerçalıştı. Eğer emek olmasa idi, bugüne erişebilir miydik? Eğer öğretmen olmasaydı bugüne böylece varabilir miydik? Kim erişti bugüne ezilen, sömürülen, çalışan işçi, köylü, öğretmen mi? Patronlar, ağalar, sömürgenler ve onların savunuculuğunu yapan yardakçılar.. İşçi, köylü, öğretmen, tek kelime ile fakir halk gene aynı yerinde. Öğrenim gören ötedenberi olduğu gibi gene zenginlerin çocukları, işçi olan işçilerin çocuklarıdır. Neden değişmedi bu düzen?

Ne var ki okur yazar olmanın şartı, 7-12 yaş arasındaki çocuğun elde edeceği kazancın düşük bulunması ister istemez ilkokula gidenlerin oranını yükseltmektedir. Fakat bu yaştaki çocuğun ailesine maddi yardım sözkonusu olduğunda çocuk derhal okuldan çekilmekte, köyde ise çoban, çifçi, şehirde ise çırak olarak işe verilmektedir. Örneğin, 1971 de okula gitmesi gereken 7 yaşındaki 957 bin çocuk okulun semtine uğramamıştır. Sebep, "GEÇİM DERDİDİR" Bu miktar 1973 yılının eksilecek yerine artmış, bir milyona ulaşmıştır. Yüksek tahsilde ise okuma oranı giderek düşmektedir. Düşüş nedeni kabiliyetsizlik değil, ailelerin geçim sıkıntısıdır. Bu arada beslenmenin de önemli rol oynadığını belirtmekte yarar vardır. Her sabah reçel, yumurta, bisküvi, sütlü ekmek ile kahvaltı yapıp, öğlen et ve sebze ile beslenen çocukla, bir bardak tatlı çaya bir dilim kuru ekmeği katık edenler ve öğlende tekrarını yapanlar arasında fark olacağı gerçektir. Bunun nedenleri de emeğin gerçek değerinin verilmemesidir. Emekçinin ücretinden yaptığı kısıntı ile çocuklarına havyar bile yedirenler vardır günümüzde. Hem de bir-üç-beş değil...

Lise ve mesleki dengi okullara gelince, ortaokulu bitiren her 100 çocuktan ancak 18'i öğrenime devam etmektedir. Yüksek öğrenim yapmak ise tamamen maddi imkanlara sahip olmakla mümkündür. Örneğin 1971 yılında yüksek öğrenim çağında bulunan 19-22 yaş arasındaki 2 milyon 499 bin gençten sadece 172 bini yüksek öğrenime devam etmiştir. Oran yüzde 6,8'e düşmüştür.

Onun için Eylül ayı sevinç ile hüzünü bir arada yaşatan bir aydır diyorum. Fırsat buldukça eşitlikten sözedenler, sosyal adaletten söz edenler, vatanseverlikten, milliyetçilikten dem vuranlara sormak gerekir. Çalıştırdığınız işçinin sırtından sağladığınız fahiş kazançlarla çocuklarınızı modern okullarda okutma imkanı bulurken, Avrupalarda öğrenim yapmalarını düşünürken ve hatta pabuçlarını bile Avrupalardan alırken, öte yanda bir ev odasında bile okuma imkanından yoksun çocukların hakkını yemek adalet mi, eşitlik mi, vatanseverlik mi yoksa milliyetçilik mi? Bunlardan hangisi? İşçi her ay vergisini normal öderken, devlete vermekle yükümlü oldukları vergiyi kaçıranlar, kapitalistler bu mu sizin eşitlik, milliyetçilik anlayışınız?

Emekçiler artık uyanmıştır. Bundan sonraki dönemlerde Eylül ayı onlar içinde sevinç ayı olacaktır. Uyanmıyanlar da uyanmalıdır ve uyanan emekçilerle birlik olmalıdırlar ki, her Eylül ayını sevinç içinde kutlasınlar. Gelecek Eylül ayını sevinç içinde kutlasınlar. Gelecek Eylül ayında tüm emekçilerin sevinçli olmaları dileği ile.

Sendikamızla Ankara, İstanbul, İzmir ve İzmit Belediyeleri arasında sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinden bugüne değin hiçbir sonuç alınamamıştır.

Bilindiği gibi Sendikamızla adları yazılı belediyeler arasında toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girmesi sonucu konu Tarafsız Kurul'a, yani Uzlaştırma Kurulu'na götürülmüştü. Uzlaştırma Kurulu'nun saptadığı rakamları da kabule yanaşmayan işveren belediyelerde Sendikamızca GREV kararı alınmıştı.

Uzlaştırma Kurulu'nun kararını kabul etmeyen Ankara Belediyesi ve bağlı işyerlerinde 11 Temmuz 1974 Perşembe sabahı saat 04.00'ten itibaren grev uygulamasına başlanmıştı. 9 gün süren grevde işveren belediye ile sendikamız arasında görüşmeler yapılmasına karşın sonuç alınamamıştı. Ancak ulusça tek vücut, tek kafa olarak katıldığımız, desteklediğimiz, bütünleştiğimiz Kıbrıs Barış Harekatı nedeniyle Ankara'daki grevimiz Sendikamızca durdurulmuştu. O günden bu yana aradan uzun zaman geçmiş olmasına rağmen ve arada çeşitli kontakların kurulmasına rağmen bir türlü anlaşma sağlanamamıştır.

Grevin henüz devam ettiği günlerde arabuluculuk yapmak isteyen ve bu niyetle Sendikamızla Belediye arasında kontak kurmaya çalışan beş milletvekili Ankara Belediye Başkanı Dalokay'ın inatçı tutumu yüzünden olumlu bir sonuç alamamışlar ve durumu, yani gerçek haklı haksız durumunu bir yazı ile Başbakana duyurmuşlardı. Kıbrıs Barış Harekatının başlamış olması konuyu kamu oyuna açıklamayı az da olsa ertelemiş ve neticede kamu oyuna da duyurulmuştu. Haksız olan, uzlaşmaya yanaşmayan Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay'ın olduğu açıklanmıştı yazıda..

Günler geçti. Zaman uzadı. Sendikamız yetkilileri tüm iyi niyetleriyle ve de işçinin emeğinden fedakarlık etmeden uzlaşma yolları aradılar. Ne hazindir ki, halkçı bir yönetim vaadi ile iş başına gelen, hele hele oylarının büyük bir çoğunluğunu haklarını vermek istemediği bu emekçilerden alan Belediye Başkanı Sendikamızın iyi niyetli çağrılarına katılmasına karşın sonucu etkileyecek olumlu havaya girmekten kaçındı.

Ve gene çok hazindir ki, emekçi yığınlarına büyük umut veren CHP'nin listesinden adaylığını koyan bu Belediye Başkanı, partisinin programına da ters düşmekle emekçileri umutsuzluğa terketmiştir. Halkçı bir yönetimle göreve başlayan Dalokay, emeklerini alın teri ile kazanan emekçilere, günümüzün yaşam koşulları karşısında eziklikten kurtulma imkanları sağlaması gerekirken, daha çok ezilmelerini sağlayan bir tutum içine girmiştir. Ancak Dalokay'ın böyle bir tutum izlemesi emekçileri üzmeyecektir. Çünkü onların savunucusu, Sendikaları GENEL-İŞ vardır. Ve GENEL-İŞ böyle davranışlar karşısında hiçbir zaman yılmamıştır, yılmayacaktır.

Seçim öncesi nutuk meydanlarında, emekçilere insanca yaşam vaad eden bir kişi, iş başına geldikten sonra bir hekimin 1500,-, bir mühendisin 1800,- lira aldığı bir dönemde çöpçüye 6000,- lira istendiğini ileri sürerek, halkı yanına almak istemiştir. Ancak aradan geçen zamanda halkımız gerçekleri öğrenmiş ve Sendikamızı desteklemeye başlamıştır. Bir hekimin, bir mühendisin ücretlerini ortaya koyarak hissiyata hitap eden Dalokay, halkçı bir yönetim vaadi ile iş başına geldiğini kısa zamanda unutmuştur ve savunduğu fikirlere ters düşmüştür.

Defalarca söylediğimiz gibi, gene söyleyelim. Kendi maaşı Belediye Meclisince 25.000,- liradan 15.000,- liraya düşürüldüğü zaman ağlamaklı bir ifadeyle bu paranın çok az olduğunu söyleyerek, nasıl geçineceğini dert yanmıştı. Dalokay'ın çöpçülerden farkı nedir ki, kendisi 15.000,- lirayı azımsarken, bu emekçilere karınlarını doyuracakları ücreti çok görmektedir. Kralın çiftliğinden alış-veriş eden Dalokay, emekçilere bir tencere kuru fasulye parasını neden çok görmektedir..

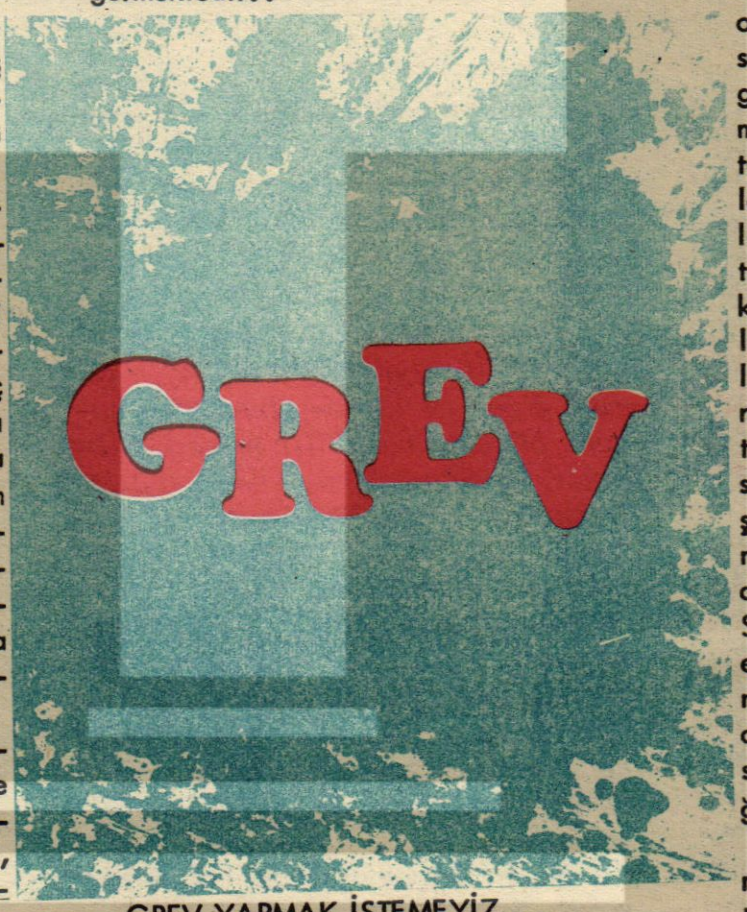

GREV YAPMAK İSTEMEYİZ.. ANCAK....

Demokratik sol düşünceye inanmış ve kendisine "Sosyal demokrat" diyen Sendikamız, greve aşık değildir ve kaçınılmaz olmadığı takdirde de uygulamaya geçmek istemez. Ancak, demokratik sol düşünceye inanan Sendikamız işçi hakkına da inanmıştır ve bundan hiçbir fedakarlık yapamaz. Ankara'da 9 gün devam eden grev süresince sokakların pislikten geçilmediğini salgın hastalıkların başlayabileceğini bilen ve bunun olmasını istemeyen Sendikamız, işveren Belediyenin özellikle de Belediye Başkanı Dalokay'ın anlaşılmaz inadından doğan sonucun suçlusu olamaz, olmayacaktır. Gönlümüz gene de grev başlamadan olumlu sonuç alınmasından yanadır. Ne var ki, işçinin tek bir silahı vardır. İşverenden emeğinin karşılığını tam olarak almadığı zaman kullanır bu silahı. O silah GREV'dir. Ankara'da da durum, işçinin elindeki son kozu olan silahını kullanmasını göstermektedir. İşçi, işverene ekonomik baskı yapmak suretiyle hakkını almasını deneyecektir. Bu yasaların kendisine tanıdığı bir haktır. Kamu oyu yanıltılmak istense de, geçen zaman döneminde gerçekleri daha iyi anlayan halkımız Bay Dalokay'a ve onun yanıltıcı sözlerine inanmayacaktır. Emekçinin emeğinin karşılığını tam olarak almasından yana olacaktır.

Halktan gelen, halkın bir parçası olan emekçi ordusu halkla karşı karşıya getirilmek istense bile, gerek halkımız, gerekse işçimiz öngörüşü sayesinde bundan sıyrılmasını bilecektir.

Toprağı, tarlası, evi olmayan köylü halkımız kurtuluşu köyden kente göçte bulmakta ve çoluk çocuğunu toplayarak kente gelmektedir. Bir iş bulurum, bir lokma ekmek parası kazanırım diye. Bulanlar, bulur işini, bulamayanlar aç, susuz, parasız boynu bükük döner köyüne veya sarılır küfeye... İş bulanlar ise o bir lokma ekmek parasını kazanmak için sabahın erken saatlerinde kalkar sıcacık yatağından. O sıcacık yatağından kalktığında Dalokay ve onun gibileri henüz sabah uykusunun tadını çıkartmaktadırlar. Dalokay gece mesai nedir bilmezken, emekçiler kamunun ihtiyacını karşılamak için nöbet tutmaktadırlar. Sular akmaktadır, musluklardan, Dalokay'ın su sorununu çözümlemesinden sonra! Sokaklar, caddeler temizlenmektedir. Dalokay'ın burnunu kapayıp yanından geçtiği pisliklerin bulunduğu sokaklar... Tüm kamu hizmetleri yapılmaktadır.. Evet kavşaklar yeniden yapılmaktadır. Bir hafta içinde bitirildiğini övünçle söyleyen Dalokay'a sormak gerekir. Nasıl yapılıyor bu kavşaklar? Daha hakkını teslim etmeye yanaşmadığın işçiler çalışıyor o inşaatlarda.. Onların emeği ile oluyor her şey.. Sordunuz mu hiç ayda kırk gün çalışan emekçilere yedikleri nedir? Giydikleri nedir? Yaşadıkları hayat düzeni nasıldır? Aldıklarını da siz daha iyi biliyorsunuz. Kamu oyuna söyledikleriniz değil, asıl aldıklarını daha iyi biliyorsunuz.

Ankara Belediyesi ve bağlı iş yerlerinde çalışan tüm işçiler hakkına kavuşturuluncaya dek mücadele devam edecek ve kaçınılmaz olduğu halde ve en kısa zamanda GREV yeniden başlayacaktır.

İSTANBUL BELEDİYESİ

İstanbul Belediye Başkanının da Dalokay'dan farklı yanı yok gibidir. Sendikamızca istenen ücretin verilmesinin olanak dışı olduğunu söyleyen İsvan, Bele-

Bazı girişimle rağmen Belediye grevi önlenemiy

BARIŞ HABER ME

Ankara Belediyesi ile Genel İş Sendikası arasındaki anlaşmazlığın giderilmesi için bazı girişimler yapılmaktadır.

Ankara Belediye Meclisi CHP Gurubu'nun görevlendirdiği «Genel İş Sendikası ile Be rasındaki anlaşmazlığı komisyonu» bir toplan cak ve anlaşmazlıkları lerini saptayacaktır.

(Devamı sayfa 7 S

Genel-İş Sendikası 4 şehirde genel greve hazırlanıyor

ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE ANKARA, İSTANBUL İZMİR VE İZMİT'TE BAŞLAYACAK OLAN GREV UYGULAMASINA BELEDİYE HİZMETLERİN - DE ÇALIŞAN BÜTÜN İŞÇİLER KATILACAK.

Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Genel -İş) muhtemelen bu ay içinde İstanbul, Ankara, İzmir ve İzmit belediyelerinde grev uygulamasına başlayacaktır.

Sendika ilgililerinden alınan bilgiye göre, bir süre önce İstanbul, Ankara, İ zmir ve İzmit Belediyeleri ile sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmeleri tarafların anlaşmaması sonucu çıkmaza girmiştir. Türkiye'de diğer belediyelerde yapılan sözleşmeler ile üyelerimize ortalama olarak 40 ile 60 lira arasında haklar sağlanmıştır. Bu hakları veren belediyelerin ekonomik durumları daha iyi değildir. Ancak ekonomik durum iyi değildir diye karşılıksız işçi çalıştırmak mı gerekir. Hem ekonomik durumu iyi olmayan belediye oturulacak masa, yapılacak iş yokken ne diye iki yüz personel alır?

Genel-İş ülkemizin en güçlü sendikalarından bir tanesidir. Genel-İş, demokratik sol düşünceye inanmış bir sendikadır. Genel seçimlerde CHP'ye oy desteği yapmış bir sendikadır ve İsvan da Dalokay gibi Genel-İş üyelerinin büyük çoğunluğunun oylarıyla gelmiştir iş başına. Bu sendika art niyetle grev yapacak sarı sendikacılığa yönelecek bir sendika değildir. İsteklerini işverenin olanakları içinde, insaf ölçülerinde tutmayı bilecek yetenektedir. İstanbul Belediye Başkanı İsvan da CHP listesinden gelmiştir. Demokratik sol düşüncelerle, sloganlarla seçim alanlarından çıkıp gelediyeye çeşitli kadrolarla iki yüz kişi almıştır. Belediyede oturacak masa bulunmazken, ve mevcut işçinin ücretlerini ödeyecek para darlığı çekilirken, ne diye iki yüz personel alınmıştır? Bunların hesabı sorulmayacak mı zamanı geldiğinde. Elindeki parayı mevcut işçiye ödemek ve o işçinin hakkını teslim etmek varken yeni yeni personel alarak, Sendikamızca istenen ücretin ödenmesine bütçenin elvermediğini söylemek neye yarar? Böyle bir anlayışla mı halkçılık edebiyatı yapıyor Sayın İsvan? Dört milyona yaklaşık insanın yaşadığı güzelim İstanbul'un sokaklarını temizleyen emekçinin hakkının verilmesi gerekirken, tüm belediye işçileri emeklerinin karşılığının ödenmesi varken, iki yüz personel niyeydi?

Değerli okurlarımız, Ankara'da olduğu gibi İstanbul Belediyesinde de toplu sözleşme görüşmeleri tarafların anlaşmaması sonucu çıkmaza girmiştir. Türkiye'de diğer belediyelerde yapılan sözleşmeler ile üyelerimize ortalama olarak 40 ile 60 lira arasında haklar sağlanmıştır. Bu hakları veren belediyelerin ekonomik durumları daha iyi değildir. Ancak ekonomik durum iyi değildir diye karşılıksız işçi çalıştırmak mı gerekir. Hem ekonomik durumu iyi olmayan belediye oturulacak masa, yapılacak iş yokken ne diye iki yüz personel alır?

miştir. Böyle bir Belediye Başkanından ancak işçinin emeğinin karşılığını teslim etmesi beklenirken, ne yazık ki tam tersi olmuştur. İsvan, emekçinin hakkını teslime yanaşmamaktadır.

Durum bir kaç gün içinde aydınlığa kavuşmadığı halde İstanbul büyük bir sorunla karşı karşıya gelecektir ve bunda da suçlu belediye olacaktır. İşçinin emeğinin karşılığını istemesini kimse suç saymayacaktır. Ve eğer önümüzdeki günlerde anlaşmaya varılmazsa, o güzelim İstanbul çöp yığınları ile dolup taşabilir ve belediyenin tüm hizmetleri durabilir. Genel-İş, hiçbir zaman İstanbul'luların sıkıntı çekmesini istemez. Ancak sözleşmenin olumlu sonuçlanmaması karşısında bunu istemeyerek de olsa yapacaktır.

Üstelik İstanbul Belediyesinde çok önceleri alınan grev kararı ulusal davamız olan Kıbrıs olayları sırasında uygulama alanına konulmamıştı sendikamız tarafından. Ancak grevin zorunlu hale gelmesinin baş sorumlusu olan belediye Sendikamız kadar iyi niyetle hareket etmiş olsaydı bu uygulamaya gerek kalmayacaktı. İşverenin inatçı tutumu Genel-İş'i İstanbul'da grev kararı almaya zorlamıştır. Böylece bilinmesinde yarar vardır.

İZMİR BELEDİYESİ

Ankara ve İstanbul Belediyeleri gibi İzmir Belediyesi yetkilileri de, özellikle Alyanak diğer iki meslekdaşı gibi inatçı bir tutumla işçinin hakkını teslimden adate kaçmıştır. Seçim öncesi ve sonrası Genel-İş üyelerinden övünçle söz eden Alyanak, toplu sözleşme görüşmelerinin ortaya çıkmasından ve Ankara ile İstanbul'da anlaşma sağlanmamasından sonra birden yön değiştirdi ve sözleşme görüşmelerinden uzlaşmaz bir tutum almaktan öteye gidemedi nedense.

Futbol sahalarında futbolculara kupa vererek sanatkarlarla boy boy resim çektirerek ve işçinin hakkını vermeden Belediye Başkanlığı yapmaya çalışan Alyanak nasıl olur da halkçılıktan dem vurur?

Belediyede çalışan diğer bazı sendikaların üyelerine hayat koşullarının gerektirdiği ölçüde toplu sözleşme yapan Alyanak, Genel-İş'e sıra gelince ekonomik olanaksızlıklardan yakınmaktadır. Üstelik Genel-İş'in diğer bazı sendikalar gibi sarı bir sendika, sendikacıların da sarı sendikacı olmadığını çok iyi bilmektedir Sayın Alyanak.

Genel-İş İzmir'de greve kesin kararlı

UYGULAMA İÇİN SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞINDAN IZIN ISTENDI

İZMİR (A.A.) — Genel—İş Sendikası, İzmir ve Balıkesir ile ilgi sıkıyönetim komutanlığına baş vurarak İzmir belediyesinde grev yapmalarına izin verilmesini istemiştir.

Sendika ile belediye arasında günlerden beri devam eden uzlaşma görüşmeleri bir sonuç vermemiştir.

Belediye Başkanı İhsan Alyanak, «Sendika her geçen gün karşımıza yeni taleplerle çıkıyor. Bir türlü bir noktada durduramadık. Bizim iyi niyetlerimizi daima istismar ederek talep üstüne talep yığıyorlar» demiştir.

Genel—İş Sendikası sözcüsü ise, haklarını alıncaya kadar dinlemeyeceklerini söylemiş, «şayet belediye bugün sözleşmeyi imzalamazsa en yakın zamanda greve gideceğiz. Bu konuda sıkı yönetim komutanlığına başvurarak grev izni talebinde bulunduk» şeklinde konuşmuştur.

Belediye grevleri önlenmelidir

Genel — İş Sendikası ile, Ankara, İstanbul ve İzmir belediyeleri arasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, şu ana kadar hiçbir olumlu sonuca bağlanmamış değildir.

Genel — İş Sendikası, Ankara'da grev kararını, sırf Kıbrıs barış harekatı dolayısı ile, uygulamaya durdurmuştu. Grevin ertelendiği süre içinde, Ankara'da hiçbir belediye hizmeti yerine getirilememiş, Başkent, tam anlamı ile pis bir içinde ve salgın hastalık tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır.

Ve Sayın Alyanak gene çok iyi bilmektedir ki, Genel-İş üyelerine gerekli olan hakkı almadıkça bu iş bitmeyecektir. Bunu bildiği halde inatçı tutumundan da vaz geçmemektedir.

Değerli okurlarımız, kurulduğu ilk günden bu yana gerçek ve özgür sendikacılığı benimsemiş olan sendikamız, işçi haklarından her ne sebeple olursa olsun taviz vermeyi, fedakarlık yapmayı düşünmemiştir. Amaçlarına ve prensiplerine paralel olarak işçi hakkının savunucusu olmuştur. Sarı sendikalarla ve sarı sendikacılarla mücadele vermiştir, vermektedir. İşçi haklarına saygılı kalmıştır. Emeğin en yüce değer olduğuna inanmıştır. İşverenle her zaman iyi niyetler içinde görüşmüş ve uzlaşma yolları aramıştır. Ancak bu uzlaşma yolları işveren belediyelerce tıkanmak istenmiştir. Bu üç büyük kentimizin belediyeleri yanında İzmit Belediyesi de uzlaşmaz bir tavır takınmıştır. Bu ilimizde de sözleşme görüşmelerinden olumlu bir sonuç alınamamıştır. Sendikamızın her dört belediyeye yaptığı iyi niyetli çağırılar ve neticede görüşmeler olumlu bir sonuca bağlanamamıştır.

Bu dört belediyede çalışan 40 bin civarında belediye işçisi, son anda anlaşmaya varılmadığı takdirde en kısa zamanda greve başlayacaktır.

Genel Hizmetler Sendikası ayrıca İzmit'te greve gidecek

Ankara, İstanbul ve İzmir belediyelerinde grev başlıyor

İSTANBUL — Türkiye Genel Hizmetler Sendikası, muhtemelen ekim ayı içinde İstanbul, Ankara, İzmir ve İzmit belediyelerinde grev uygulamasına... lerde çalışan memur ve işçilerin ücretlerine zam yapılmasını ve çeşitli sosyal haklar sağlanmasını istemiş, ancak belediyelerin yetkilileri sendikanın isteklerini çok bularak uzlaşmaya yanaşmamıştır.

Sendika ilgililerinin verdiği

Türkiye'de 737 faal sendika mevcut

İŞÇİ SAYISINA GÖRE DÜNYADA EN FAZLA SENDİKA ÜLKEMİZDE

Çalışan işçi sayısına göre dünyada en fazla sendikaya sahip ülkenin Türkiye olduğu anlaşılmıştır.

Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de bugün 435'i mahalli 302'si de işkolu olmak üzere toplam 737 işçi sendikası faaliyette bulunmaktadır.

Ülkemizde ki işçi sendikaları sayısının fazlalığı, işçilerin aleyhine bir durum arzetmektedir. Aynı işyerinde birden çok sendikanın faaliyet göstermesi, o işyerinde çalışan işçilerin bölünmesine neden olmaktadır.

Örneğin, Türkiye'de ki belediyelerde çalışan işçiler için çeşitli sendikalar kurulmuştur. Bir belediyede işveren belediyedir. Ancak o belediyede sendika sayısı birden fazla olduğu zaman belediye her sendika ile ayrı ayrı muhatap olmak durumundadır. Eğer belediyelerde çalışan işçiler bir tek sendikaya bağlı olurlarsa o zaman işveren belediye yalnızca bir tek sendika ile muhatap olacak ve bazı aksaklıklar ortadan kalkacaktır. Bilindiği gibi bu aksaklıkları ortadan kaldırmak için Çalışma Bakanlığınca İşkolları Yönetmeliğinde bir değişiklik yapılarak belediyelerde çalışan sağlık işçilerinin dışındaki tüm işçilerin 34 sıra numaralı GENEL İŞLER işkolunda olmaları öngörülmüştür.

Bundan önceki sayılarımızda da belirttiğimiz gibi sendika sayısıçoğaldıkça aynı işyerinde çalışan işçiler daha da bölünmekte ve daha çok zayıflamaktadırlar. Birlikten kuvvet doğar sözünü anımsamakta yarar vardır...

OECD raporuna göre enflasyon artış hızının en düşük olduğu ülke B. Almanya

Türkiye'de fiyatlar son 3 yılda yüzde 25,9 arttı

Fiyat artışlarının önde geldiği ülkeler arasında Yunanistan, İzlanda, Portekiz ve Japonya da var

TÜRKİYE'DE FİYATLAR SON ÜÇ YILDA YÜZDE 25,9 ARTTI

VRUPA İktisadi ve Kalkınma Teşkilâtı (OECD) tarafından yayınlanan rapora göre, Türkiye'de fiyatlar son üç yıl içinde % 25,9 oranında artmıştır. Raporda Temmuz ayında meydana gelen artışın ise % 1,2 olduğu belirtilmiştir.

Aynı rapora göre, son üç yıl içinde fiyat artışlarının en yüksek olduğu (OECD) ülkeleri arasında, İzlanda (%43,8), Yunanistan (% 29,5), Portekiz (% 25,9) ve Japonya (% 25,2) bulunmaktadır.

EN DÜŞÜK OLDUĞU ÜLKE B. ALMANYA

(OECD) rakamlarına göre, aynı süre içinde enflasyonun en düşük olduğu ülke, fiyatların üç yılda sadece % 6,9 oranında arttığı Batı Almanya'dır.

Almanya'yı % 8,4 ile İsveç % 8,8 ile Norveç ve % 9,6 ile Hollanda izlemektedir.

Fiyatlar son üç yılda ABD de % 11,7 artmıştır. Diğer ülkelerde son üç yıllık fiyat artışları şu şekildedir:

Kanada'da % 11,3, Avustralya'da % 14,4, Yeni Zelanda'da % 10, Fransa'da % 14,4, İtalya'da % 18,9, İngiltere'de % 17,1, Belçika'da % 13,7, Danimarka'da % 15,9, İrlanda'da % 16,2, Avusturya'da % 10, Finlandiya'da % 16,4, İspanya'da % 15,2, İsviçre'de % 9,8.

Türk bankaları işçilere daha fazla faiz verecek

MALİYE Bakanlığının Türk bankalarına yurt dışında döviz bulundurmak ve döviz hesabı açmak yetkisi veren kararı, ekonomi iş çevrelerinde "Türk lirasını konvertıbl (çevrilebilir) para haline getirmek yönünde atılmış çok önemli bir adım" olarak nitelendirilmiştir.

Yetkililerin bu kararlarla gerçekleştirilecek hususlar hakkında verdikleri bilgiye göre "Türk bankaları yurt içinde de birbirlerine döviz alıp satabilecekler bu alım satım işlemi, Merkez Bankasının nezaretinde menkul kıymetler borsasında yapılacaktır. Böylece Türkiye'de ilk döviz borsası hareketi başlatılmış olacaktır.

Ayrıca dışarda döviz hesabı açma yetkisi alan bankalarımız arbitraj yapabilecekler, yabancı paraların dalgalanmalarından faydalanarak döviz alım satımı yapacaklardır. Örneğin Ziraat Bankası yurt dışında 40 milyon dolar bulunduruyorsa bunun 10 milyon dolarını o günkü rayice göre, dolardan daha yüksek prim yapan bir başka yabancı paraya tahvil ederek, bundan gelir sağlayacaktır.

Bu işlemlerin başarılı olmasıyla, Türk lirası gitgide konvertıbl paralar arasına girecektir."

Yeni kararın sağlayacağı diğer yararlar da şöyle özetlenmektedir:

1- Dışarıda en çok 25 milyon dolara kadar döviz bulundurma yetkisi daha sonra dolara kadar çıkarılacak. Türk bankaları veya bunların yabancı bankalardaki muhbirleri, Türk kambiyo tahditlerine uymak kaydıyla, turistlere döviz satışı yapabileceklerdir. Başka bir deyimle yurt dışına 400 dolarla çıkmış olan bir Türk vatandaşı gerektiğinde 800 dolarlık hakkının geri kalanını bu dış döviz hesabından satın alabilecektir.

2- Dışta ödeme yetkisinin verilmesi, ticari işlemlerin daha hızlı yapılmasını sağlayacaktır. İhracatçılar, ithalât tahsisi almışlarsa, bunu dışardaki banka döviz hesabından satın alarak, malı derhal ithal etmek olanağını kazanacaklardır.

3- Bu hesaba yurt dışındaki Türklerin yatıracağı, mevduata, Avrupa bankalarından yüzde 20 fazla faiz ödeneceği kararının da tasarruflarını Avrupa bankalarına yatırmış Türk işçilerinin bu paraları Türk bankalarına veya muhabirlerine geçirmeleri konusunda bir teşvik olacaktır.

4- Maliye Bakanlığı, yabancı paraların değerlerinde görülen dalgalanmaları bundan böyle günü gününe izleyecek ve Türk parasının değerini de buna göre ayarlayarak, döviz kaybını daha kolay önleyebilecektir."

Türkiye'de en çok iş kazası metal eşya işkolunda oluyor

Yapılan bir araştırmada, Türkiye'de en çok iş kazasının metal eşya imalatı iş kolunda meydana geldiği saptanmıştır.

İş kazalarında ikinci sırayı, ana metal sanayi iş kolu, üçüncü sırayı elektrik sanayi iş kolu almakta en az iş kazasının da genel hizmetler işkolunda olduğu belirtilmektedir.

1973 yılında bu iş kolunda 1078 iş kazası meydana gelmiş, bunlardan yüzde 33,3 'ü çalışamaz durumda olduğundan malulen emekliye ayrılmışlardır.

Yapılan araştırmada, iş kazalarına en çok 25-44 yaşındaki işçilerin uğradığı da saptanmaktadır. 1973 yılında bu yaştaki işçilerden 92 bin 908'i iş kazasına uğramıştır.

Araştırmada iş kazaları ve meslek hastalıkları sonunda Amerika'da 1973 yılında yalnız endüstri sektöründe 9,3 milyar dolarlık bir kayıp meydana geldiği, Türkiye'de ise aynı yıl ve aynı sektördeki kaybın 500 milyon Türk lirası olduğu belirtilmektedir.

ankara mektubu

İŞ ve İŞÇİ BULMACILIK

İsa KAYACAN

Her uğraşının toplum düzeni oluşumunda katkısı vardır. Az yada çok. Kuruluşların varediliş nedenleri üzerinde duracak olursak, bir yarar sağlaması ve bir anlamda da bir boşluğun doldurucusu olması gibi etkenler çıkabilir karşımıza. Ülkemizde İş ve İşçi Bulma Kurumu 3008 sayılı İş Yasasının 63 ve 64 ncü maddeleriyle, 3612 sayılı Yasanın 8 nci maddesine dayanılarak 4837 sayılı yasayla kurulmuştur. Ve anılan kurumun merkez örgütü 15 Mart 1946 günü çalışmaya başlamıştır.

Tanımından sözedelim İş ve İşçi Bulmacılığın: Bir yanda işgücü arayan İşveren vardır. Karşı tarafta da çalışmak ve karşılığını almak için arayış içinde bulunan kişi yada kişilerin birbirleriyle karşılaştırılması, kısaca genel hatlarıyla İş ve İşçi Bulmacılık. Bilimsel tanımı değil elbette bu. Ta, 1920 lerde üzerinde çalışılmaya başlayan genel iş yasası tasarısının 1924 yılında tümlenerek TBMM. ne sunulduğunu biliyoruz.

İş bulamamak, insan yapısı üzerinde çeşitli etkiler gösterir. Bir kere, işe yaramamak gibi bir düşüncenin içinden sıyrılıp çıkmakta oldukça zordur. İnsanoğlu yaradılış itibariyle, birtakım yapıtlar varetmek hevesinde ve düşüncesindedir. Dünyaya gelişinin, yaşayışının yararlarını kendisi görmek ister başta. Bu his ve inanış giderek, önlenemez olur. Genel görüntüsüyle, yaşamının sürdürücüsü durumundadır zaten. Bununla birlikte, paranın yeri üzerinde tartışma yapılamayacak denli etkenliği görülmüştür. O olmayınca, bir noktada yaşam durur ve yürümezliği sıkıntı verir.

Dünyanın çeşitli ülkelerinde iş ve İşçi Bulma hizmetlerinde büyük aşamalar yapılmıştır, görülmüştür. Bizde her geçen gün bir önceye oranla kaydedilen ilerlemelerden sözetmek olanağı çıkmaktadır ortaya. Tutarlı ve yararlı bir anlayışla, halkın ayağına hizmet götürebilmenin koşulları sıralanmakta isede, örgütteki genişlemelerle yanyana lık içindedir. Bu başarılı olabilme.

Sürekli ve geçici işler olarak ikiye ayrılan "iş" konusu geniş anlamlıdır. İşveren 'in aradığı özelliklerle Kurumdan gönderilenlerin alınmaları ve kabullenilmeleri kolay olur. Bu arada vasıfsız olanların yetiştirilmeleri ise, oldukça zorluklar getirir. Ama, geçici işlerde çalışmaları olanağı vardır yine de.

İşverenlerin fazla kâr sağlama düşünceleri bir anlamda İş ve İşçi Bulma Kurumunun hizmetlerinde zorluklar çıkarmaktadır. Öylesine, ince eleyip sık dokuduk ları görülür ki, işçi kabullenmeleri zaman ister bu oranda da sabır ister. Onların da haklı olduklarından sözedenler yok değiller dir. Yatırım yapmışlardır, karşılığınıda alacaklardır elbette.. Bunun yadsıyıcısı değiliz. Ancak yasaların getirdikleri üzerinde durulurken, bunlar sözkonusu edilirken, daha titiz daha kötümser olma yerine biraz hoşgörü ile davranılması yetip, artacaktır bile.

Ülkemizin çeşitli bölgelerinde özellikle mevsimlik işçinin gerek sinmesi duyulduğu yerlerde, bazı kişiler köyleri dolaşarak işyerine gelecek olan işçilerin toplanılması yönünde uğraş gösterirler. Bunun da karşılığını fazlasıyla alırlar tabi. Bu işin yapıcısı olanlar çeşitli isimlerle anılırlar. Bunlar arasında;

- Dragoman/Elçi,
- Aracı/dayıbaşı,
- Kahyabaşı/Baladır,
- Hamalbaşı/Tayfa kahyası,
- Başçı, gibi.

Büyük kentlerimizde gizliden, gizliye bazı özel kişilerin bu yönde uğraşları sürüp gider. Bunlar, hem işçinin hemde işverenin haklarının dışına çıkarak kâr düşüncesinden hareket ederler. Sömürücülük görüntüleri vardır. İşte, bunların karşısına çıkan tek kuruluş İş ve İşçi Bulma Kurumudur ülkemizde...

KAYNAK : İİBK "istihdamda 25 yıl"

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Aşağıda adları yazılı bulunan Sendikalar Tarım iş kanununun çıkmaması ve Tarım İşçilerinin yıllardan bu yana süregelen sömürülmeleri karşısında bir bildiri ile Kamuoyuna açıklama yapmışlardır.

Açıklama aynen şöyledir:

"Tarım iş kolunda gerek yasa koyucuları tarafından sürüncemede bırakılan ve gerekse . sendikaların şimdiye kadar bu uğurda bir çaba sarfetmemeleri ve hatta bu konuya eğilmemeleri sonucu tarım iş kanunu çıkarılmamıştır.

Bu nedenle tarım işçileri yıllardan beri sahipsiz bırakılmış, en ilkel şekilde sömürülmüş, ezilmiş ve horlanmışlardır. Yıllardır bu ezikliği, horlanmışlığı yüzlerinde taşımaktadırlar. Bir yandan çetin doğa kuvvetlerine karşı mücadele verirken, diğer yandan ağaların ve aracı durumunda olan elçilerin çift sömürülerine boy hedefi teşkil etmişlerdir. Yani, her zaman üvey evlat muamelesi görmüşlerdir.

İşte; yüzbinlerce yiğit tarım işçisi, üvey evlat olmadıklarını, sömürülmeye, horlanmaya, aşağılanmaya karşı tek vücut olarak devrimci ÇAPA-İŞ Sendikası saflarında mücadele ederek ekonomik haklarını alabileceklerini anlamışlardır. İşçilerin bu davranışlarından ürken, yüzlerce işçinin pamuk hasat mevsiminde kazandığını bir gecede sefahat aleminde harcayan ağalar ve savunucuları kurtuluşu, ÇAPA-İŞ Sendikası ERZİN Yöneticilerinin gerçek dışı iddialarla tutuklanmalarını sağlamakta bulmuşlardır. Ama Erzin Yöneticilerinin tutuklanması tarım içşilerinin ekonomik mücadelelerini durduramayacak, aksine daha da hızlandıracaktır.

Biz devrimci sendikalar olarak, tarım işçilerinin haklı mücadelesini sonuna kadar savunuyor, onlara yapılan tüm baskıları şiddetle kınıyoruz. Ve ÇAPA-İŞ Sendikası Erzin yöneticilerini onurlu uğraşların dan dolayı kutluyor, tahliyelerini bekliyoruz."

Açıklamayı yapan Sendikalar şunlardır:

"SOSYAL-İŞ SENDİKASI
HAS-İŞ SENDİKASI
ASIS SENDİKASI
BAYSEN-İŞ SENDİKASI
PETKİM-İŞ SENDİKASI
ÇAĞDAŞ-METAL-İŞ SENDİKASI
TEK-BANK-İŞ SENDİKASI
DEVRİMCİ SAĞLIK İŞÇİLERİ SENDİKASI
BASIN-İŞ SENDİKASI ANKARA ŞUBESİ"

Kilis'in Çakallı köyünde petrol bulundu

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın Çakallı köyü civarında bir süredir sürdürülen sondaj çalışmaları sonucu zengin petrol damarına rastlanmıştır.

Sondaj çalışmaları sonunda tesbit edilen petrol damarı ile ilgili olarak bilgi veren İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Jeoloji Kürsüsü Öğretim Üyelerinden Doç. Dr. Orhan Atan, Çakallı köyü civarında bulunan damarın yüksek rezervli olduğunu söylemiştir.

Çakallı köyü civarında bulunan petrol damarından sonra TPAO, bu bölgedeki çalışmalarını arttırmış ve Acar köyü ile Kumludere mevkiinde de sondaj çalışmalarına başlamıştır. İlgililer, bu iki yeni sondaj çalışmalarından ümitli olduklarını söylemişlerdir.

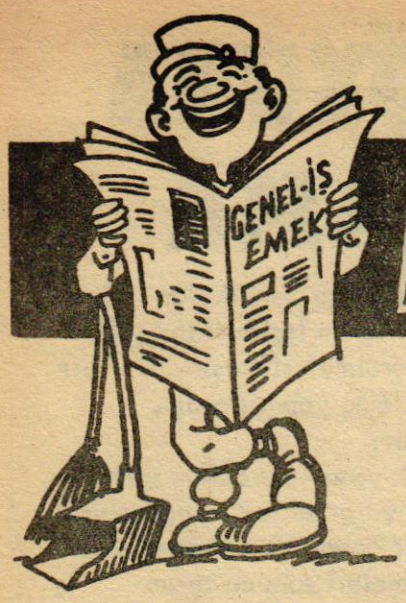

MİZAH...!

YAŞLI KADININ MERAKI

Vakti zamanında tek başına yaşayan yaşlı bir kadın varmış. Bu kadın evine gelen herkese mutlaka bir iş yaptırırmış. Evine uğrayıp da iş yapmayan yokmuş. O yerin yöneticisi de duymuş bu kadının ününü. «Bir de ben gideyim bakalım» demiş ve yaşlı kadının evine gitmiş. Kapıyı vurmuş. Kadının «kim o?» sorusunu, «Bir konuk» diye cevaplayarak kapının açılmasını beklemiş. Yaşlı kadın:

— Gelmişken dışardaki el değirmenini getiriver sevabına, demiş.

Yönetici, dışardaki bir hayli ağır olan el değirmenini yüklenmiş. Yaşlı kadın kapıyı açınca karşısında yöneticiyi görmüş. Hemen özür dilemiş:

— Kusura bakma bey, demiş. Sesinden tanıyamadım. Değirmeni geri yerine bırak.

Böylece herkese bir iş yaptırır. ken o yerin yöneticisine iki iş yaptırmış.

Kaza sebebi

Bir hastane odasının karşılıklı karyolalarında yatan iki hastadan biri:

— Ben, dedi, karşıdan gelen arabanın beni görmemesi yüzünden bu hale geldim. Ya siz?...

— Ben de karşıdan gelen arabanın beni görmesi yüzünden bu hale geldim.

— Görmesi yüzünden mi? Gördüğü halde neden çarptı?

— Yanında, karşıdan gelenin karısı vardı.

Güzel kadının şoförlüğü

Kadın son derece güzeldi ama çok da kötü araba kullanıyordu. Bu sebeple önünde giden arabaya çarptı. Büyük bir hasara uğrayan arabanın sahibi olan erkek hırsla arabasının kapısını açarak dışarı çıktı. Güzel kadın özür diledi:

— Beni affediniz efendim, direksiyona hâkim olamadım...

Kadının güzelliği karşısında yumuşayan erkek:

— Affedecek bir şey yok ki, diye cevap verdi iyimserlikle. Suç bendeydi... On kilometre öteden geldiğinizi görmüştüm, bir kenara çekilir, tedbir alabilirdim.

Susayan adam

Tren gecenin karanlığını delip giderken, yataklı vagonun üst yatak yolcularından biri sağına soluna dönerek:

— Oh Tanrım, öyle susadım, öyle susadım, öyle susadım... diye iğnesi bozuk bir plâk gibi söylenip duruyordu.

O söylendikçe hemen altındaki yatakta uyumaya çalışan yolcu korkuyla yerinden sıçrıyor, sonra gözlerini yumarak kendini uyumaya zorluyordu. Ama tepesindeki sesten uyumanın imkânı yoktu tabii.

— Öyle susadım... Öyle susadım... Öyle susadım...

Alt yataktaki yolcu dayanamıyarak kalktı. Koridora çıktı, garsonu buldu, elde ettiği bir şişe suyu bağrı yanık yolcuya içirdi. Oh, nihayet uyuyabilecekti. Çabucak yatağına girdi, gözlerini yumdu, tam dalmak üzereyken, yine üstünde yatan adamın sesini duydu. Bu sefer şöyle diyordu:

— Oh Tanrım, ne kadar şükretsem azdır sana. Öyle susamıştım... Öyle susamıştım... Öyle susamıştım... Öyle susamıştım... Öyle susamıştım... Öyle susamıştım...

Pirzola

Karı koca lokantada yemek yiyorlardı. Madam, tabağındaki pirzolayı keserken, pirzola fırlayarak yere düştü.

— Oh! diye bağırdı kadın. Güzel pirzolam yere düştü... İşte bak, köşedeki köpek de geliyor onu yemeye...

Kocası teselli etti:

— Üzülme karıcığım. Köpek pirzolanı yiyemiyecek. Yere düş. tüğünde üstüne ayağımı koydum.

SAKAL

Öğretmen, sakalı fışkırmış öğrenciye kesmesini söyledi.

Öğrenci kırgın:

— Hocam, dedi, sen benim saçım mısın ki sakalıma karışıyorsun!?.

Komada...

Bir toplulukta, adam konuşma arasında, bir dostundan bahsediyordu:

— Çok uzaklardan geldi, komadaydı, dedi.

Meraklı bir yıldız namzedi sordu:

— Nasıl, bâri orada havalar iyimiymiş?...

İtiraf

Erkeğin sabrı kalmamıştı artık. Oniki senelik evlilikten sonra, sekiz çocuğuyla karısına bir hayli para toplamıştı. Ve ölmek istiyordu. Mahzene indi, tavandaki bir kancaya ipi takarak ucunu boynuna geçirdi. Kederli bir şekilde:

— Ben öldükten sonra karım sigorta paramı da alarak rahat yaşar, diye söylendi. Ona, beraber geçen oniki sene süresinde hep sıkıntı çektirdim. Bir sürü de çocuk sahibi yaptım...

O sırada birdenbire mahzene inen karısı ona doğru koşarak:

— Ne yapıyorsun Philippe! diye bağırdı. O anlattığın suçların yarısı sana ait değildir. Kendine kıyma...

OSMANBEY

Taşradan İstanbul'a gelen Osman adında bir köylü vatandaş Şişli'de oturan hemşerisinin yanına uğramak ister. Rastladığı bir polise başvurup, Şişli'ye nasıl gidebileceğini sorar. Polis belediye otobüs durağını işaret ederek:

— Şişli otobüsü hangisi diye sor. Gösterdikleri otobüse biner gidersin, der.

Taşralı Osman, polis memurunun dediği gibi yapar. Gelen Şişli otobüsüne biner ve biletçiye Şişli'ye gelince kendisine haber vermesini de tenbih etmeyi ihmal etmez.

Otobüsün biletçisi her durakta durak isimlerini sayarak Osmanbey durağına yaklaştıklarında:

— Osmanbey, inecek var mı?... diye bağırır.

Bizim Osman hemen yerinden kalkıp, biletçiye:

— Biletçi bey, bana sadece Osman desen de olur. demez mi!?.

MİNNETTARLIK

Doktor hastaya gelemediğim için af edersiniz demiş.

— Estağfurullah, bu sefer iyileşdiğim için size minnettarım.

— Neden hastalığınıza ben bakmadım ki.

— İşte onun için minnettarım efendim.

Yazısız

Kıskanç kadın

Son derece kıskanç bir kadındı. Kocasını her an kıskanır ve her gece eve geldiğinde elbiselerini muayene ederdi. Üstünde bulduğu sarı, siyah, kumral, kızıl, hattâ ak saç telleri için bile kıyametler koparırdı. Oysa ki adamcağızın otobüste veya sokakta uçarak üzerine yapışmış saçlardan başka bir şey değildi bunlar. Uslu bir erkekti. Bir akşam, kadın yine onun elbiselerini dikkatle incelemiş olmasına rağmen ne sarı, ne siyah, ne kızıl, ne kumral, ne de ak bir saç teli bulamamıştı. Bunun üzerine hıçkırıklarla ağlamaya başladı ve:

— Oh Antoine!... diye bağırdı. Demek şimdi de saçsız, kel kafalı bir kadınla sevişiyorsun!...

Iskoçyalının tarağı

Sokakta karşılaşan iki İskoçyalı arasında:

— Üzgün görünüyorsun, neyin var?

— Sorma, canım çok sıkılıyor.

— Neden?

— Tarağımın bir dişini kırdım da...

— Aman canım, tarağın bir dişi kırıldı diye insan bu kadar üzülür mü hiç!

— Evet ama, kırılan, tarağın son dişiydi...

Beş kadeh viski

Odanın bir köşesinde oturan kadın, kocasına:

— Hayret! dedi. Beş kadeh viskinin seni bu kadar değiştireceğini sanmazdım...

Adam şaşırdı:

— Yanlışın var yavrum. Ne beş kadehi? Bir yudum bile içmedim ben!...

— Uzatma işte... Beş kadeh viskiyi ben içtim, ama nedense değişen sen oldun...

BİLMİŞGİLLER AİLESİ

grafik stüdyo S

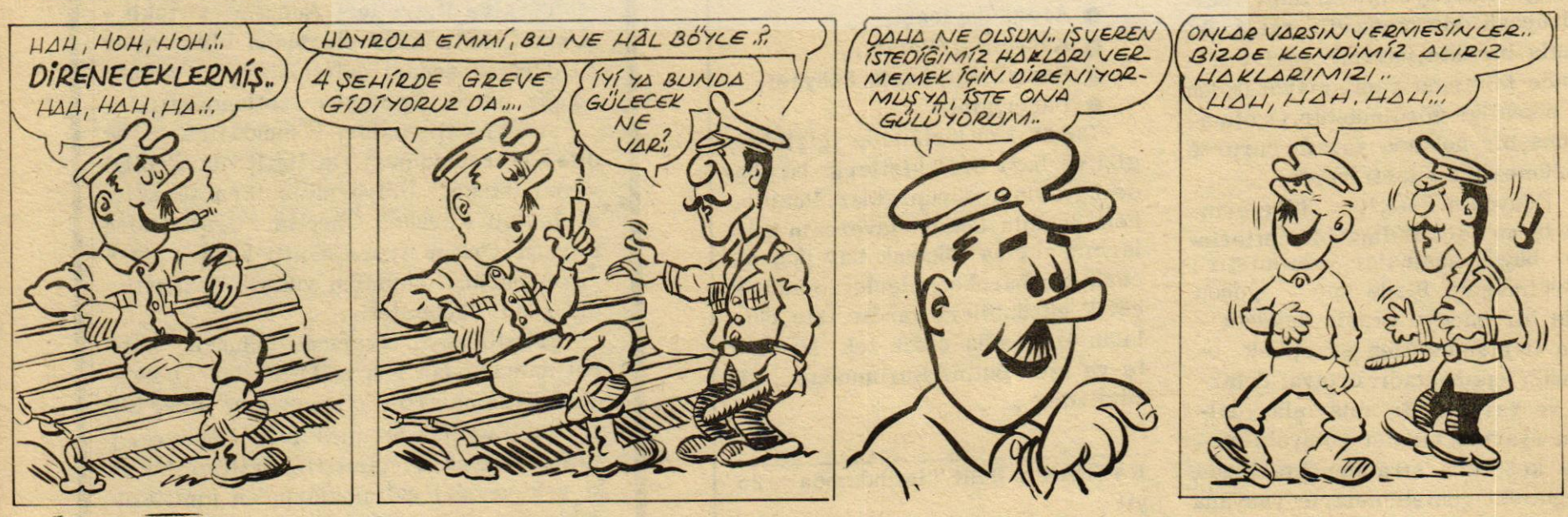

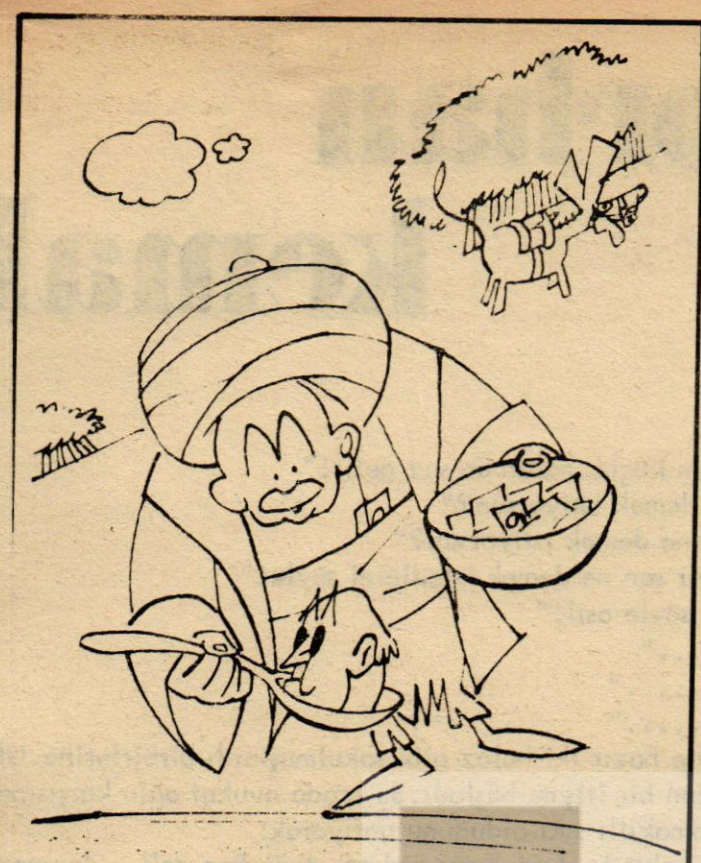

— Ya tutarsa!..

(2 Temmuz 1969 — Akbaba)

Çapkın Hector

Hector yeni askere gitmişti. O gece büyük meydandan geçerken yanında güzel bir sarışın vardı. Yüzbaşısına rastladı. Yüzbaşı işaret ederek onu yanına çağırıp tepeden tırnağa süzdü. Kıyafeti düzgündü. Ama yine de başını sallayarak azarladı:

— Utanmıyor musun?

— Neden yüzbaşım?

— Üzerinde bu üniformayı taşırken, âdi bir kızla umumi yerde nasıl gezersin?

Hector başını eğdi:

— Çok doğru söylüyorsunuz yüzbaşım, ama hiç merak etmeyin, tenha bir köşe bulur bulmaz zaten hemen soyunmak niyetindeyim!...

Meydan saatleri

İki saf arkadaş hızlı hızlı yürüyorlardı. Biri sordu:

— Saat kaç?

Öteki meydan saatine baktı ve:

— Oniki, dedi.

Bir süre daha yürüdüler ve bir başka meydana geldiler. Yine sordu birisi:

— Saat kaç oldu?

Diğeri meydan saatine baktı ve hayretle:

— Onikiye on var, dedi.

Her halde yanlıştır diye düşündüler ve hızla yollarına devam edip üçüncü bir meydana geldiler. Tabii ilk işleri saate bakmak oldu.

— Saat onikiye yirmi var!

Derhal geri dönerek, bir ağızdan:

— Biz ters yoldan gidiyoruz, dediler, hemen dönelim!...

Kral olmak istiyorum

Al sancaklı, yeşil sancaklı
Dev orduların başında,
Kellelerden kale yapılan
Bir meydan savaşında...
Büyük ülkeler zaptetmiş
Bir kral değil...

Sömürgeler kralı değil,
Petrol kralı da değil...
Şeker kralı,
Otomobil kralı,
Aşk kralı, seks kralı...
Değil, değil, değil...

Ses kralı,
Dans kralı,
İçki kralı, kumar kralı,
Politika kralı
Değil, değil...

Kral olmak istiyorum,
Mutluluk kralı bile değil.
Neşesi de sınırlı... Acısı da sınırlı...
Emeğim kadar kazandığım,
Kazandığım kadar yaşadığım
Kimsenin bana,
Benim kimseye karışmadığım
Bir normal yaşam istiyorum,

Özgürlüğümün çemberinde,
KRAL OLMAK İSTİYORUM...

PÜF NOKTASI

Adamcağız ezile büzüle sirk müdürünün karşısına çıktı.

-Sirkinizde acaba bana iş verebilir misiniz?

Müdür karşısındaki çeyrek porsiyon adama baktı:

-Bir marifetiniz var mı?

-Yirmibeş metre yükseklikten içine su doldurulmuş bir şişenin içine atlayabilirim efendim...

Müdür şaşkınlıktan ağzındaki sigarayı düşürdü.

-Olamaz bir şişenin içine nasıl atlanır yahu?..

-Ben atlarım efendim...

Sirk müdürünün aklı bu numarayı almamıştı...

-Olmaz kardeşim...Bu işin mutlaka bir püf noktası vardır.

-Var tabii...

Müdür babacan tavırla adamın sırtına vurdu.

-Hadi ben yabancı sayılmam..Anlat bakalım,25 metreden bir şişenin içine nasıl atlayabiliyorsunuz?

Adamcağız mahçup mahçup cevap verdi:

-Şişenin ağzına huni koyuyorum efendim..

CENNETİN KAPISINDA

Kadın güzeldi, biraz safçaydı ama kocasına hiç de sadık kalmamıştı. Bir gün onu kaybedince cenaze töreninden sonra rahibi görmeye gitti. Rahip onu iyi tanırdı. Kendisinden ne isteyebileceğini merak etmekle beraber ziyaretini nazik bir tavırla karşıladı:

— Buyrun madam, yalnızız, bir isteğiniz varsa söyleyin...

— Sayın rahip, dedi kadın, siz her şeyi bilirsiniz, zavallı kocamın şimdi nerede bulunduğunu öğrenmek istiyorum.

— Cennetin kapısında.

— Cennetin kapısında ha! Bakın hele! Peki, içeri giremiyor mu?...

— Girecek madam, girecek. Çünkü çok iyi bir adamdı. Yalnız, başında o kadar büyük boynuzlar var ki, cennetin kapılarını biraz büyütmek zorunda kalacak melekler.

İNDİR DÜZE!

Adam kahveye girip şöyle bir lâf eder:

— Arkadaş dün bir deve gördüm, minarede doğum yapıyordu.

Dinleyenlerden biri bu kuyruklu yalana karşılık:

— O da bir şey mi benim gördüğümün yanında... der. Ben evvelki akşam kasabadan dönerken hava yağıyordu. Bir ara şimşek çaktı. Tam bin tane çakal saydım.

Birinci yalanı söyleyen adam itiraz eder:

— Hadi be sen de, yalanın böylesi hiç görülmemiştir. Hiç bir şimşekte bin çakal sayılır mı? Şunu hiç olmazsa yüze indir de herkes gibi ben de inanayım.

Birinci yalancının sözü bitince ikincisi:

— Valla arkadaş çakalı yüze indiririz, lâkin deve hâlâ minarede. Hele sen deveyi düze indir, çakalın yüze inmesi kolay.

HOCAMIZDAN FIKRALAR

İŞİN YARISI

Nasrettin Hoca, ilk karısının ölümünden sonra bekârlık canına tak demişti. Evlenmeye karar verdi ve Akşehir'in soylu ailelerinden bir dul kadını gözüne kestirdi. Bunu öğrenen arkadaşlarından biri:

— Evlenme işin ne oldu Hoca? diye sordu.

Hoca, sakalını sıvazlayarak:

— İşin yarısını hallettik, dedi. Ben o hatunla evlenmeye muvafakat ediyorum, şimdi onun benimle evlenmeye razı olması kaldı.

DAHA BETER

O gün, eve yorgun dönen Hoca'yı, karısı asık suratla karşılamıştı...

— Ne var hatun, yine yüzün gülmüyor? Karadenizde babanın gemisi mi battı, yoksa Sivrihisar'daki validenin konağı mı yandı?...

Kadın, içini çekmiş:

— Daha beter, sana kendi elimle pişirdiğim eti bizim Tekir yedi...

Hoca, karısının sırtını okşamış:

— Bunun için üzülme karıcığım, ben sana başka kedi bulurum.

BULUNMAZ UŞAK

Nasrettin Hoca Konya'da bulunduğu sıralarda, kendisiyle şakalaşmayı âdet edinen, eski dostlarından, Akşehir'li bir tacirden şöyle bir mektup almış:

«Muhterem Hocam,

Senden bir ricam var: Bana, ne söylense duymayan, konuşunca da ne dediği anlaşılmayan, yiyince doymayan, bir işe gönderilince bir daha geri gelmeyen bir uşak lâzım. Konya'da bu evsafta birisini bulursan hemen yolla.»

Hoca, bir kaç gün sonra ona şu karşılığı göndermiş:

«Mirim,

İstediğin gibi bir uşak buldum, kendisine ne dediysem duymadı, bana bir şeyler söyledi, ne dediğini bir türlü anlayamadım, yemek ikram ettim doyuramadım, bir yere gönderdim, bu satırları yazdığım ana kadar meydanda yok, gelince yollarım... Selâmlar...»

AKILLI KOMŞU

Nasrettin Hoca'nın nükteciliğe heveslenen bir komşusu varmış. Münasebet alsın almasın ona takılır, aklı sıra alay edermiş. Bir gün çarşıdan dönerken yolunu kesmiş:

— Hocam, şimdiye kadar pek farkında değildim; demiş. Meğer senin kulakların ne kadar büyükmüş!...

Hoca, filozof filozof gülmüş:

— Haklısın komşu; cevabını vermiş. Bazan tabiat böyle yanlışlıklar yapar. Benim kulaklarım bir insan için gerçekten büyük, ama senin kulakların da bir eşek için çok küçük.

Kapkaççı

Adamın biri, trafik polisine:

— Affedersiniz efendim, dedi, acaba az önce buradan geçenler arasında ufak tefek, kocaman kasketli birini gördünüz mü?

Bir saniye düşünen polis:

— Tarifiniz biraz müphem, dedi. Adamın başka özel bir işareti var mıydı?

— Evet. Cebinde benim cüzdanım vardı.

Güç soru

Akıllı çocuk annesine sordu:

— Anne, babamın saçları neden gittikçe azalıyor?

Annesi cevap verdi:

— O çok çalışıyor, hep bizi düşünüyor. Akıllıdır da ondan oğlum...

Çocuk güldü:

— Peki... O halde senin başında neden çok saç var?

Dişçi

Dişini çektirmek için doktora giden korkak adam:

— Doktor, sizin için acısız diş çeker diyorlar, doğru mu? diye sordu.

— Her zaman değil, dedi doktor.

— Nasıl?

— Meselâ geçen hafta bir hastanın inatçı bir yirmi yaş dişini çekerken bilek kemiğimi incittim.

Pratik garson

Müşteri öfke ile garsona bağırdı:

— Sekiz defadır bir bira diye bağırıyorum!...

Özür dileyen garson, koşarak gidip barmene:

— Şu masada oturan beye dokuz bira veriniz, dedi.

DÜNYA DÖNSEYDİ...

Bir akrabamız vardı. Dünyanın döndüğüne onu bir türlü inandıramadık.

Bir gün yine dünyanın dönmesi üzerine söz ediyorduk. Dayanamadı patladı:

— Dünya dönseydi, dedi, Uludağ Katırlı dağın yerine, Katırlı dağı Uludağın yerine geçerdi. Şimdi anladınız mı neden inanmadığımı..

Sinirli koca

Koca, kendisini tenkid eden karısına çıkıştı:

— Bir daha beni böyle herkesin önünde tenkid etme, çok kızıyorum bu huyuna...

Kadın hayretle sözünü kesti:

— Fakat kimse yok ki şimdi burada!

Koca daha çok sinirlendi:

— Ne demek, beni adam yerine koymuyor musun? diye bağırdı.

— Tuttu galiba!..

BİR HİKÂYEMİZ VAR

orhan kemal

ÇOCUKLAR

İlk okulu"pek iyi" ile bitirdiği için,bey babasının üç gün önce satın aldığı pırıl pırıl bisikleti üzerinde kendini pilot,ya da "Gökler Hakimi Gordon" sanarak ana caddede yıldırım gibi gidiyordu.Nereye? Hiiç.Gidiyordu işte.Sinirliydi de Yanlış manevra yapan, duruveren bir taksiye,yoluna çıkıveren dalgın birine,hiç beklenmiyen anda önünden geçiveren şaşkın bir sokak köpeğine kızıyordu.Sonra,bey babasının çokluk dediğince, bu yollar neden boydan boya asfalt değildi.Yerlerinden fırlamış parke taşları, çukurlar,çukurlarda birikmiş pis sular... "Efendim Belediye yoktu memlekette.Şayet memlekette Belediye olsaydı!..."

Birden,eli değnekli bir sokak çocuğu.Ezmemek için şaşılacak bir manevra yaptığı halde yalın ayaklı oğlan, elindeki değnekle arka çamurluğa vurmuştu.Aklı gitti.Bu şehirde Belediyenin olup olmadığını unutarak,kuvvetli bir frenle zınk,durdu.İndi.Çocuğa hınçla baktı.O da kendisi kadardı.Bacağında yamalı kaba uzun bir pantolon, ayakları yalın,kirli, tırnakları kara kara,uzun uzun.

"Ezmedim diye mi vurdun bisikletime?"

"Ezemezdin ki!"

"Manevra yapmasaydım, görürdün."

Sokak çocuğu:

"Boşver., " dedi.

"Bana bak!

Sokuldu:

"Bakıyorum."

"Fena yaparım ama sonra!"

Az daha sokuldu:

"Ne yaparsın?"

"Ne mi yaparım?"

"Ne yaparsın lan, yap da görelim!"

Biskiletin tekerleğine bir tekme!

Bisikletli için durum ciddiydi.Bisikletini kaldırıma dayayıp yalın ayaklı çocuğun yanına geldi. Beyaz kepini sinirli sinirli düzelttikten sonra:

"Benim kim olduğumu biliyor musun?"

"Kim olursan ol!" dedi öteki.

"Kim olduğumu bilsen böyle konuşmazdın!

"Senin kim olduğun hiç önemli değil!"

"Asıl senin kim olduğun önemli değil.."

"Beşi pek iyi'yle bitirdim ben!"

"Ben de onu bitirdim!"

"Sen de benim kadarsın, nasıl bitirebilirsin on'u?"

"İnanma oğlum,bitirdim işte."

"Benim bey babamı tanıyor musun, bey babamı?"

"Vızgelir!"

"Bey babamı tanısan böyle konuşmazdın!."

"Vız gelir tırıs gider lan!"

"Benim babam bu il'in en büyük avukatı!"

"Benim babamda dünyanın en büyük avukatı!"

"Benim bey babama Belediye reisi bile vızgelir! Türkçeci notumu kırmasaydı okulu birincilikle bitirecektim.Hem biz bu yaz İstanbul'a gideceğiz.Orda Galata kulesi var biliyor musun? Haminnem orda, halam orda ,enişte..."

"Hadi lan hadi, fiyaka sökme bize. Ben bizim mahalledeki İdris'i bile tuşa getirdim!"

"Ben İdris değilim ama?"

"İdris senin gibi üç tanesini kabak gibi vurur yere!"

"Evet vurur.Ben vitamin hapları alıyorum..Ne haber?Sonra annem ekmeğime tereyağ sürüyor,reçel sürüyor,rafadan yumurta yiyorum.Küçük halam diyor ki..."

Bisikletliyi elinin tersi ile itti:

"Senin küçük halan da vız gelir!"

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen ne demek istiyorsun?"

"Hayır sen ne demek istediğini söyle!"

"Sen söyle asıl!"

"Sen..."

"....."

"....."

Döğüşe hazır iki horoz gibi sokulmuşlardı birbirlerine.Ufak tan ufaktan bir itişme başladı.Bu arada avukat oğlu karşısındakinin adamakıllı sıkı olduğunu anlıyarak:

"Benim böyle durduğuma bakma,dedi.Ben çok kuvvetliyimdir!"

Göğsünden itti.Avukat oğlu az kalsın bisikletinin üstüne yıkılacaktı. Kendini zor toparladı ama,çocuk gerçekten kuvvetliydi,anlamıştı.

"Ayağım takıldı,dedi.Demek sizin mahalledeki İdris'i tuşa getirdin?"

Sokak çocuğu bakarak:

"Tabii. Bir tuttum,bir savurdum,tamam.Süleyman abi bile gördü de aferin dedi.Sen Süleyman abiyi tanır mısın Süleyman abi gibi var mı be?Dedi ki,biraz daha büyü dedi, seni güreşe çalıştırayım!"

"Süleyman abi güreşçi mi?"

"Değil ama güreşir,herkesi yener!"

"Senin beyban neci?"

"Boşver.Ama Süleyman abi...yahu sen Süleyman abiyi gör de bak.Öyle fiyakalı ki.Kızlar kendiliklerinden tavlanıyorlar"

"Beybam beni hariciyeci yapacak!"

"O da ne?"

"Sefir yani.Bu yıl ilk'i bitirdim,sonra orta'yı,daha sonra da Liseyle Siyasal Bilgileri...Beybam diyor ki,boyuna Avrupa'da gezersin diyor.İnsan hariciyeci oldu mu bütün dünyayı gezermiş.Paris,Nevyork,Roma,Berlin,Londra... Londra'daki Taymis nehrini bilir misin sen?"

"Süleyman abi bilir!"

"Peki,istese sefir olabilir mi?"

"Öte bile geçer..."

"Siyasal Bilgileri bitirmiş mi?"

"Ne bileyim yahu?Bizim mahallenin bütün kızları bitiyor ona!"

"Küçük halam bitmez!"

"Bitmez evet,bitmezmiş.Bir görsün de bak!"

"Küçük halamı doktor istedi de boş verdi be!"

"Doktor ne, sen Süleyman abiyi gör de bak.Pekos gibi şerefsizim!"

"Pekos mu?"

"Pekos tabi ya. Sizin evin önünden geçsin de küçük halan görsün, boşversin.Ona hiç bir kız boşvermez.Bir Sevim var bizim mahallede, bacakları belim kadar,o bile kaç sefer mektup tutuşturdu elim.Hem de her seferinde bi teklik!"

Yanyana yürüyorlardı.Avukat oğlu gazozcunun önünde durdu:

Bize iki gazoz ver!

"Ben de mangır yok ama" dedi beriki.

"Ben de var."

Gazozları içerlerken avukat oğlunun aklından cici annesi geçti.İstanbul'daki büyük halasının yanına gitmeden,bir gün, küçük halasından ötürü: -Ah bu kız,ah bu züppe kız" demişti, "kimi beğenir acaba bu?Koskoca doktoru, banka şefini, fabrika müdürünü beğenmedi. Beğndiği çöpçü olsa vereceğim.Vallahi de vereceğim, billahi vereceğim!"

Devamı Sayfa 15'te

Ankara 4 nolu Kapı ve Kalorifer İşçileri Şubemiz Müteşebbis Heyeti göreve başladı

Sendikamız Ankara 4. Nolu Kapı ve Kalorifer İşçileri Şubesi Müteşebbis Heyeti göreve başlamıştır.

Genel Merkezce göreve atanan Müteşebbis Heyette Başkanlık görevi Fikret Özcan'a verilmiştir.

Enver Demir Başkan Vekili, Yavuz Korkmaz Sekreter, Murat Yıldız, Ziyaettin Karakurt, Yunus Yiğit, Ömer Ardahanlıoğlu, Ahmet Polat ve Dursun Şahbaz Yönetim Kurulu Üyeliklerine getirilmişlerdir.

Yukarıdaki fotoğrafta göreve başlayan Kapı ve Kalorifer İşçileri Şube Müteşebbis Heyet Başkanı Fikret Özcan görülmektedir. (Fotoğraf: Hasan Mert)

HİKAYE

Gazozları içmişlerdi, boş şişeleri uzattılar.

Yolda:

"Sülman abi bizim evin önünden geçer mi?"

Unutmuştu. Durdu bir an, baktı, hatırladı:

"Halan için mi?"

"Küçük halam için."

.....

Akşam yemek boyunca, küçük halasının elinden vitamin haplarını içerken hep Sülman abiyi düşündü. Sofradan kalkıldı. Küçük hala elbeziyle elini ağzını silerken:

"Sülman abiyi gör de bak!" dedi.

"O da kim?"

"Şerefsizim Pekos gibi be. Bir çocukla tanıştık bugün, mahallerindeki İdris'i kabak gibi yere vurmuş. Niye? Süleyman abi güreş çalıştırmış da ondan. Beni de çalıştıracak. Sülman abi gibi var mı? Bütün kızlar kendiliklerinden mektup yolluyorlar ona!"

Küçük hala Aznavur'dan bir parçayı mırıldanarak odadan çıktı.

ARTI DEĞER

lirtildiği gibi makina ve diğer ekipmana giden 4.000.000 TL.+ işçilere ödeyeceği l.600.000 TL. dır. Bu iki harcama toplam olarak 5.600.000 TL. eder. Görüldüğü gibi metaın değeri 7.200.000 TL. yapılan harcama ise 5.000.000 TL. dır. Aradaki fark yani l.600.000 TL. kapitalistin fazladan cebine girmektedir. Dışardan baktığımızda üretim süreci ve harcamalar son derece adaletli görünmektedir. İşçilere ücretleri ödenmekte, gerekli yıpranma vb... masrafları yapılmaktadır. O halde bu büyük fark, yani kapitalistin cebine giren l.600.000 TL. nereden gelmektedir?

Olayı verdiğimiz örneğe bağlı kalarak açıklayalım. Her işçi günde 8 saatlik bir çalışma sonunda 160 TL.'lık bir değer yaratmaktadır. Halbuki önceden gördüğümüz gibi, kendisine sadece varlığını sürdürmesi için gerekli olan 80 TL. ödenmektedir. Bu ise 4 saatlik bir çalışmanın sonucudur. Demek ki yalnızca 4 saatlik bir çalışma ile işçi, çalışmasının nedeni olan ve asgari geçimini sağlayacak emeği üretmektedir. 8 saati tamamlamak için çalıştığı diğer 4 saatte ise bu miktarın bir mislini daha yaratmakta, yani 160 TL.'lık bir ücrete karşılık emek üretmektedir. Ama bu ek 80 TL. hiç bir zaman işçiye ödenmez; tersine kapitalistin kazancını meydana getirir. Yani l.600.000 TL. fazlalığın kaynağı bu 4 saatlik artı-emek üretimidir.

Özetliyecek olursak bir fabrikada çalışan işçi işgününün yarısını (örnekte kendisi için çalışarak, diğer yarısını ise -kendisine bu fazla emek ödenmediği için- kapitalist için çalışarak geçirmektedir. Eğer bu fazla emek işçiye ödenseydi bu gün kapitalist sömürü, kazanç artı-değer dediğimiz olgular olmayacaktı. Gerçekten adaletli bir ödeme yapılmış olacak, işçi emeğinin gerçek karşılığını almış olacaktı.

Burjuva toplumunda çalışmadan kazanılmış gelirlerin tümünün kaynağı- fabrikatörlerin, tüccarların, bankacıların, tefecilerin, toprak ağalarının vb... kazançları -işçilerin artı-emeğidir. Bu yüzdendir ki bu sistem savunucularının bütün iddialarına rağmen, bu bozuk düzen sürdükçe işçiler fakir, sömürücüler ise zengin kalacaklardır. Çünkü emekçilerin kapitalistlere ürettikleri fazladan emek hiç bir zaman kendilerine ödenmeyecektir.

İçtiğiniz ve kullandığınız sulara dikkat ediniz...

Muhtelif işyerlerinde çalışan işçilerin kullandığı ve içtiği sularda veya yemeklerinin yapılmasında, bulaşıkların yıkanmasında kullanılan sularda insan sağlığına zarar verici mikroplara ve bol miktarda KOLİ BASİLİNE rastlandığı öğrenilmiştir.

Türk-İş'e verilen raporlardan anlaşıldığına göre işçi sağlığı ile çok yakından ilgili olan bu konuyla bütün Sendikaların ilgilenmeleri gerekmektedir. Özellikle özel sektör işyerlerinde çalışan işçilerin çok dikkatli olmaları lazımdır.

Tüm üyelerimizin ve yöneticilerin konuya gereken önemi göstermeleri sağlığımız yönünden kaçınılmaz bir durumdur.

Gecekondu bölgelerine işleyen otobüs ücretleri 25 kuruş indirildi

Ankara'da gecekondu bölgelerine işleyen Belediye otobüs ücretlerinde 25 kuruş indirim yapılmıştır.

Ankara Belediyesi EGO Genel Müdürlüğü tarafından, gecekondu bölgelerinde oturan dar gelirlileri dikkate alarak hazırlanmış indirim teklifi Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca da uygun görülmüş, bölgeleri ve indirim şeklini gösterir liste onaylanmıştır.

İNDİRİMDEN YİRMİ SEMT YARARLANIYOR

Ankara'da gecekondu bölgesi sayılarak otobüs ücreti indirimin den yararlanacak semt sayısı 20 olarak saptanmıştır.

EGO Genel Müdürü Ertuğrul Amasya'lının verdiği bilgiye göre, yeni düzenlemeyle saptanan kilometreye göre ücret devam edecek, ancak gecekondu semtlerinde bu ücretlerden 25 kuruş indirim yapılacaktır. 1 liradan az olmıyacak ücretlerde 7,5 kilometreye kadar 125 kuruş olan yerler 1 lira, 13 kilometre uzaklığa kadar olan yerler ise 150 kuruşken 125 kuruş olacaktır.

Karara göre, indirimli tarife uygulanacak olan semtler şunlardır:

"Ulus-Önder-Ulubey, Ulus-Keçiören, Ulus-Aktepe, Ulus-Etlik-Ayvalı-Esertepe, Ulus-Abidinpaşa-tuzluçayır-Natoyolu, Ulus-Mamak-Kayaş, Ulus-Mamak-Keçikıran, Ulus-Gaziosmanpaşa-Göltepe-Çukurca- Kırkkonaklar, Ulus-Balgat, Ulus-Çalışkanlar, Ulus-Topraklık-İmrahor, Ulus-Battalgazi, Ulus-Akdere, Ulus-Senatoryum-Kuşcağız - Ufuktepe, Ulus-Solfasol, Ulus-Hasköy-Güneşevler, Ulus-Karşıyaka-Yahyalar-Demetevler-Macunköy-Y. Ayrancı-Yıldız, Ulus-Dikmen-Keklikpınarı-Sokullu Mehmet Paşa-Öveçler-Ata Mahallesi, Ulus-K. Esat-Bağcılar, Ulus-Topraklık-İncesu, Ulus-Etimesgut, Ulus - Onkoloji Hastanesi, Ulus-Dikmenderes, Ulus-Çukurambar, Ulus-Şentepe."

CEMİLE

ORHAN KEMAL

BU ROMAN, GRAFİK STUDYO S REKLAM AJANSINDA RESİMLENDİRİLMİŞTİR

-Ne yapim Musa? Kolum kanadım kırık..Şöyle sağlam bir arkam olsa.. Göğsüne vurmuşlar da vay arkam demiş...

-Benim bacım olsa çalıştırmam, acımdan ölsem gene çalıştırmam!

-Senin bacın çalışmamış mı?

-Ben çocukmuşum.. Şimdi olsa..

-Çalışmasa benim kazancım yetmez..Aha geliyor..Yanındaki kim? Halime mi? Heye, Halime. O kız da benim hoşuma gidiyor efendi...

-Sil ağzıyın salatasını lan!dedi, Musa, defter-siz...

Sadri güldü.

Pamuk tozuyla ağarmış siyah önlükleri, beyaz başörtüleriyle kızlar hızlı hızlı geliyorlardı. Musa:

-Eyice sıkarla ha! dedi, kız kısmının başından yumruğu eksik etmeye gelmez, eyice sıkarla!

-Dur sen, dedi Sadri, bak şimdi napacam ona!

Fabrika kapısının oraya dikildi, kaşlarını çattı; ellerini arkasına koydu, bir ayağını öne attı... Hindi gibi kabarmış bekliyordu.

Kızlar geldiler geldiler... Sadri'nin önünden geçerken dönüp bakmadılar bile.

Sadri:

-Sist, efe! dedi.

Cemile derhal durdu, döndü:

-Ne var ?

-Neredeydiniz bu vakte kadar ?

-Sana ne ?

-Ne demek bana ne? Herkes çıkalı milyon oluyor... Bir saattır bekliyoruz..

-Beklemiyeydin..Bizi bekle dedik mi sana? Yörü kız, yörü...

Halime gülüverdi, Musa da. Kızlar yürüyüp gittiler.

Musa:

-Kızın yanında heç piyasan yokmuş bre herif! dedi. Aftos piyos geçti. Ben olsam, bacağına bastığım gibi...

Kızların arkasından öfkeyle bakmakta olan Sadri, yere tükürdü.

-Ne fayda..Ben napim? Bir baba kızına bu kadar yüz verirse..

-Bu kız senden erker arkadaş..Seni töbe piyasaya almıyor!

-Sen de ne gıcık veriyon adama yahu?

Kahkahayla gülen Musa:

-Almıyor işte, dedi, seni töbe piyasaya almıyor!

Gözleri dolan Sadri:

-Beni kimse piyasaya almaz arkadaş, ben dünyanın en aşağılık insanıyım...Sokaktaki itler bile piyasaya almaz beni...Var mı daha bir diyeceğin? Konuşma bennen.!

Çayhaneye taraf yürüdü.

Musa pişman olmuştu, koştu boynuna sarılmak istedi, Sadri silkindi.

-Bırak lan...Sen de...

-Lan şaka ettik...Hiç de şakaya gelmezsin bire herif..

-Böyle şaka mı olur yahu? Konuşma bennen.. Şaka ediyormuş..Deyyusun kızını çekip vurim mi, onu mu istiyorsun?

Tekrar koluna giren Musa onu çayhaneye çekti.

ŞİİR KÖŞESİ

M.Günhan YILMAZ

İNSANLIK İÇİN ÖLEN VE ÖLDÜRENLERE

Bir türlü kapanmıyor gözlerim.
Düşüncelerim duygularımla
Seninleyim!.
İnanamıyorum
Bu gece yalnız
Tek bedenin, zifiri korkunç karanlıkta!
İnsanları seven sen
Sevdiklerinden uzak
Yapmak istediklerini yapmadan!..
Medet umarken kişiliğinden
Biz gençler,
Devamlı nükleer savaş
Yaşamadan, ölüm korkusu içinde
Kıvrım kıvrımken
Ruhumuzda açan güneş
Tek sendin...
Silâhsızlanma, birleşme
Zayıfı koruma
Dünyadaki
Nükleer savaş korkusundan uzak,
Birbirini sayan seven komşular,
Devamlı yardımlaşma,
Uygarlıkla yarattığımız cennet dünya.
Korkuyu başka gezegenler için
Duymalı kişi!..
Kendi dünyamızdan emin,
Merih'ten korkmalı.
Yaşamadan ölüm korkusu içinde
Kıvrım kıvrımken
Ruhumuzda açan güneştin
İdeallerin, enerji dolu kişiliğinle,
İnanamıyorum
Bu gece yalnız
Bedenin zifiri karanlıkta!..
Ruhun yaşıyor ve dolaşıyorsa,
Uğra; ideallerini
Seven İstanbul'a.....
Dolmabahçe'den seyret
Büyülü kenti.
İstersen Kız Kulesi'nden bak etrafa.
Tarih olan sen,
Dolaş tek tek bu tarihi beldeyi
Gülhane, Ayasofya, Sultanahmet.
Gelmişken ziyaret et
Bu şehrin Fatihini...
Eyüp Sultan'a da gitmen gerek!..
Nasılsa gece
Kuşlar toplanmaz çevrende...

HOŞT

Sende hiç yükselme fikri yok
Pireden keneden kurtulma fikri
Kervanlara hürmet
Cami duvarlarına dikkat

Zarafet marifet sadakat fikri
Bak emsalin salon köpeği
Kimi av köpeği kimi bekçi köpeği
Sen oldum olası sokak köpeği.
Al işte sana hürriyet fikri
Nato kafa
Nato mermeri

S.ALDANIR